Meddelanden från

Riksskattenämnden

Årg. 7 Nr 1 1958

1) Beskattning av vissa naturaförmåner.

Enligt 32 § 3 mom. sista stycket kommunalskattelagen, som första gången tillämpades vid 1957 års taxering, skall förmån av mindre värde, som utgått i annat än penningar, icke upptagas såsom intäkt, därest förmånen kan antagas icke vara avsedd att utgöra direkt vederlag för utfört arbete. I anvisningarna till detta stadgande angives, att vid bedömande om förmånen skall upptagas såsom intäkt, hänsyn skall tagas till det sammanlagda värdet av de förmåner av ifrågavarande slag, som den skattskyldige åtnjutit från samme arbetsgivare. Hänsyn skall ock tagas till den besparing i normala levnadskostnader, som förmånen kan ha inneburit. För att en förmån skall vara skattefri kräves vidare, att förmånen icke framstår som ett med lön eller pension jämförbart vederlag utan som en åtgärd för att bereda trivsel i arbetet eller liknande eller ock utgår på grund av sedvänja inom yrket eller verksamheten ifråga. Slutligen angives att, om den skattskyldige mot avstående av förmånen äger erhålla ersättning i penningar, förmånen i regel bör betraktas såsom skattepliktig.

Dessa bestämmelser måste av praktiska skäl ses i samband med stadgandet i 37 § taxeringsförordningen, att kontrolluppgift, som lämnas av arbetsgivare, icke behöver innehålla uppgift om förmåner i annat än penningar, om förmånernas sammanlagda värde, efter avdrag för eventuellt vederlag, uppenbarligen icke överstigit 400 kronor för helt år räknat.

Vid förarbetena till förevarande bestämmelser i kommunalskattelagen och taxeringsförordningen uttalades att en rad gränsfall skulle uppkomma och att tvistiga frågor måste emotses innan en fast praxis utvecklats. Det framhölls emellertid i propositionen i ämnet och av bevillningsutskottet, att riksskattenämnden borde genom vägledande uttalanden skapa förutsättningar för en enhetlig tillämpning av bestämmelserna.

I skrivelse den 26 september 1957 till samtliga taxeringsintendenter hemställde riksskattenämnden att erhålla del av taxeringsintendenternas erfarenheter och synpunkter beträffande tillämpningen av

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

ifrågavarande bestämmelser. Samtliga intendenter hade därefter avgivit yttranden i frågan.

Med stöd av hittills vunna erfarenheter rörande bestämmelserna har riksskattenämnden den 22 november 1957 beslutat att såsom *anvisning till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalanden.

A. *Allmänna synpunkter.*

Det har ej sällan förekommit, att arbetsgivare vid tillämpning av bestämmelserna i 37 § 1 mom. f) taxeringsförordningen om undantag från eljest föreliggande skyldighet att i kontrolluppgift redovisa naturaförmåner misstolkat bestämmelserna i nedan angivna två avseenden. I anledning härav göras vederbörande uppmärksamma på följande detaljbestämmelser rörande uppgiftsskyldigheten.

1) Undantaget från uppgiftsskyldighet avser naturaförmåner, vilkas värde uppenbarligen icke överstigit 400 kronor *för helt år räknat.* Om kontrolluppgift avser anställning, som inte varat hela inkomståret, skall alltså motsvarande reduktion av beloppsgränsen göras. Om anställningen varat halva inkomståret, är beloppsgränsen sålunda 200 kronor och om den varat en månad 33 kronor.

2) Nyss angivna beloppsgräns av 400 kronor för helt år räknat avser det *sammanlagda* värdet av de naturaförmåner, som den anställde uppburit från arbetsgivaren ifråga. Hänsyn skall alltså — dock endast i den mån ej annat följer av vad nedan under B sägs — tagas till värdet av samtliga till den anställde lämnade naturaförmåner vid bedömande om förmånerna behöva redovisas i kontrolluppgift.

I detta sammanhang må vidare framhållas, att det vid bedömningen av frågan om skatteplikt för en viss förmån föreligger är utan betydelse, huruvida rätten till förmånen grundas på kollektivavtal eller på individuell överenskommelse med arbetsgivaren.

Därest arbetsgivare, i samband med firmajubiléum eller eljest, till anställd överlämnar obligation, aktie eller presentkort, bör dylik förmån icke betraktas som naturaförmån utan anses jämställd med kontanta medel.

Slutligen må erinras om att, därest en skattskyldig i sin självdeklaration redovisat en naturaförmån såsom skattepliktig ehuru det av omständigheterna framgår att skatteplikt icke föreligger, vederbörande taxeringsmyndighet bör självmant rätta deklarationen i angivna hänseende. Med hänsyn till att ifrågavarande lagbestämmelser tillkommit bl. a. i syfte att förenkla kontrollarbetet bör däremot icke förekomma, att taxeringsmyndigheterna nedlägga ett kanske betydande arbete på att undersöka huruvida förmåner, som uppgivits såsom skattepliktiga och beträffande vilka särskild anledning icke föreligger till antagande att förmånerna blivit felredovisade, verkligen äro skattepliktiga enligt nedan angivna regler.

B. *Anvisningar rörande olika slag av naturaförmåner.*

Med hänsyn till den i 32 § 3 mom. sista stycket kommunalskattelagen meddelade bestämmelsen — och för att i praktiken möjliggöra den förenkling i fråga om deklaration och taxeringskontroll för de stora löntagargrupperna, som främst motiverat nyssnämnda lagbestämmelse — böra naturaförmånerna indelas i nedan angivna tre grupper. För förmåner inom

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

resp. grupper böra tillämpas de regler med avseende å frågan om skatteplikt, som för varje grupp angivas.

I. **Förmåner vilka överhuvud icke böra anses såsom skattepliktiga.**

Till denna grupp hänföras förmåner av obetydligt ekonomiskt värde för mottagaren, s. k. trivselförmåner. Hit räknas även vissa förmåner, vilkas värde visserligen kan vara större, men som tidigare ej ansetts såsom skattepliktiga och av praktiska skäl även fortsättningsvis böra undantagas.

Exempel:

fria överdrags- och skyddskläder samt fri tvätt av dylika;
förfriskningar under arbetet (kaffe och dylikt) av beskaffenhet att icke kunna anses som måltid;
sedvanliga rabatter åt anställda vid inköp av varor, som saluhållas eller produceras av arbetsgivaren;
sedvanliga gåvor från arbetsgivare (t. ex. en klocka efter 25 års anställning) med karaktär av personalomkostnader;
fria bad på arbetsplatsen;
rätt för skogsarbetare m. fl. till fri avfallsved;
lärare tillkommande fri lunch vid övervakning av skolmåltid;
fria resor för järnvägspersonal och deras familjer.

Med hänsyn till att de till grupp I hänförliga naturaförmånerna överhuvud icke böra anses såsom skattepliktiga intäkter för mottagarna bör icke krävas, att arbetsgivarna på kontrolluppgifterna upptaga dylika förmåner; vid tillämpning av beloppsgränsen 400 kronor böra dylika förmåner sålunda icke medräknas. Skulle kontroll i visst fall anses erforderlig, bör arbetsgivaren emellertid anmanas att, i den mån så är möjligt, inkomma med uppgifter jämväl angående naturaförmånerna ifråga.

II. **Förmåner vilkas skatteplikt beror av värdet.**

De till denna grupp hänförliga förmånerna hava i regel ett något större värde än de under grupp I avsedda. De böra anses såsom skattefria endast om *deras sammanlagda värde icke överstigit 400 kronor* för helt år räknat. Härvid bör iakttagas att sammanläggning endast sker av förmåner, som erhållits från en och samme arbetsgivare, samt att vid beräknandet av förmånernas sammanlagda värde hänsyn icke tages till förmåner, som tillhöra grupp I eller III. Om den skattskyldige äger utbyta naturaförmånen mot ersättning i penningar, bör förmånen emellertid regelmässigt anses som skattepliktig oavsett förmånens större eller mindre värde.

Exempel:

subventionerad kost, såsom lunch till nedsatt pris;
subventionerad bostad, såsom hyresbillig tjänstebostad;
rätt för arbetstagare att själv avverka husbehovsved å arbetsgivarens skog;
elektrisk ström till nedsatt pris;
tillhandahållande till nedsatt pris av beklädnad i och för tjänsten;
fri eller subventionerad telefon i bostaden.

Värderingen av förmån av subventionerad lunch bör lämpligen — för att för arbetsgivarna underlätta bedömandet huruvida uppgiftsskyldighet föreligger eller icke — ske med utgångspunkt från det i källskattetabellerna för inkomståret an-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

givna värdet för fri kost, ett mål om dagen, vid korttidsanställning. Detta värde anges i 1957 års tabeller, sid. 9, till 2 kronor. Vid 1958 års taxering bör därför förmånen av subventionerad lunch beräknas till ett belopp per dag, som motsvarar skillnaden mellan 2 kronor och det pris den anställde erlagt för lunchen.

Beträffande värderingen av andra till denna grupp hörande förmåner böra av prövningsnämnderna fastställda värden, i den mån sådana finnas, läggas till grund. Finnes icke dylikt värde fastställt, bör värderingen ske med utgångspunkt från vad det skulle kostat mottagaren att själv förskaffa sig förmånen i allmänna marknaden.

III. **Förmåner vilka alltid böra anses såsom skattepliktiga.**

Här avses förmåner, som icke kunna hänföras till åtgärder från arbetsgivarens sida för att bereda trivsel i arbetet el. dyl. utan som regelmässigt måste betraktas som direkt vederlag för utfört arbete. Dessa förmåner böra därför anses såsom skattepliktiga oavsett det värde, vartill de uppskattas.

Exempel:

hyresfri bostad;
fri kost, ett eller flera mål om dagen;
fritt bränsle (i andra fall än ovan sägs);
fri elektrisk ström;
rätt att för privat bruk använda arbetsgivaren tillhörig bil;
rabatt åt anställda överstigande vad som sedvanligen förekommer;
fri uniform.

Förmånen att få — fritt eller mot visst vederlag — för privat bruk använda arbetsgivaren tillhörig bil har regelmässigt ett värde överstigande 400 kronor för helt år räknat. Skulle i undantagsfall bilen av den anställde användas i så ringa omfattning att förmånens värde uppenbarligen understiger 400 kronor för helt år räknat, blir frågan om skatteplikt för förmånen att bedöma enligt reglerna ovan under II.

Den under A här ovan angivna begränsning i arbetsgivarens uppgiftsskyldighet, som gäller för naturaförmåner med ett värde uppenbarligen icke överstigande 400 kronor för helt år räknat, omfattar i princip även de till grupp III hörande förmånerna. Den omständigheten att arbetsgivaren i visst fall må hava underlåtit att i kontrolluppgift redovisa en till grupp III hörande förmån, medför emellertid *icke* — lika litet som i fråga om andra skattepliktiga förmåner — befrielse för den skattskyldige att i självdeklarationen upptaga förmånen.

2) Avdrag för kostnad för resor med bil mellan bostad och arbetsplats.

Enligt punkt 4 i anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen äger skattskyldig rätt att från intäkt av tjänst avdraga "skälig kostnad" för resor till och från arbetsplatsen, där denna varit belägen på sådant avstånd från hans bostad, att han behövt anlita och även anlitat särskilt fortskaffningsmedel.

I anledning av bevillningsutskottets betänkande nr 29 till 1957 års riksdag har riksskattenämnden i cirkulärskrivelse den 24 maj 1957 till samtliga landskamrerare ävensom skattedirektören i Stockholm hemställt om yttrande huruvida anvisningar beträffande rätten till avdrag för kostnad för resor med bil till och från arbetsplats erfarenhetsmässigt voro påkallade samt, därest så ansågs vara fallet, under vilka förutsättningar och med vilka belopp avdrag borde medgivas.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

Riksskattenämnden har den 20 november 1957 — på grundval av inkomna yttranden samt viss från statens sakrevision tillhandahållen utredning angående genomsnittlig kostnad per mil vid körning med mindre bil — beslutat att såsom *anvisning till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalanden.

Såsom skälig kostnad för resor till och från arbetsplats bör vid taxering i regel anses lägsta avgift för tillgängligt allmänt kommunikationsmedel, såsom järnväg, spårväg eller buss.

Om skattskyldig för sådana resor mellan bostad och arbetsplats, som avses i punkt 4 i anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen, använder bil i stället för tillgängligt allmänt kommunikationsmedel, bör skäligt avdrag för bilkostnad medgivas därest följande båda förutsättningar föreligga, nämligen

att vägavståndet mellan bostaden och arbetsplatsen uppgår till minst en mil samt

att användandet av bil i stället för det allmänna kommunikationsmedlet medför en tidsvinst av minst en och en halv timme sammanlagt för fram- och återresan.

Om skattskyldig, som för resor till och från arbetsplatsen över huvud icke har tillgång till allmänt kommunikationsmedel, använder sig av bil för sådana resor, bör skäligt avdrag för bilkostnad medgivas under förutsättning att vägavståndet mellan bostaden och arbetsplatsen uppgår till minst en mil.

Såsom skäligt avdrag för bilkostnad bör i ovan avsedda fall i regel anses 1 krona 70 öre för körd mil. Den omständigheten att den skattskyldige eventuellt använder större bil vid sina ifrågavarande resor och att hans kostnader av sådan anledning äro högre än det uppgivna beloppet, 1 krona 70 öre per mil, bör regelmässigt icke medföra, att avdrag medgives med högre belopp än nyss sagts.

Uppbär den skattskyldige ersättning av medåkande eller förekommer eljest samåkning med annan, bör hänsyn härtill tagas vid avdragets beräkning och skälig reduktion göras.

Om skattskyldig på grund av sjukdom eller lyte eller liknande anledning är nödsakad använda bil för färd till och från arbetet, bör avdrag för bilkostnad medgivas även om avståndet är mindre än en mil och utan hänsyn till eventuell tidsvinst.

Riksskattenämndens nu gjorda uttalanden hava icke avseende å frågan om avdrag för resekostnader, varom förmäles i punkt 3 av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen. De gälla sålunda icke beträffande handelsresande och jämförliga yrkeskategorier, ej heller eljest i fråga om avdrag för egentliga tjänsteresor företagna med bil.

3) Nedskrivning å fartygskontrakt vid 1958 års taxering.

Riksskattenämnden har den 20 november och den 10 december 1957 beslutat meddela följande *anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna* vid prövning av yrkanden om *avdrag vid 1958 års taxering för nedskrivning av värdet å rättigheter till leverans av fartyg.*

Enligt anvisningarna till 41 § kommunalskattelagen, punkt 1, må vid beräkning av inkomst av rörelse beträffande värdet å rättigheter till leverans av maskiner och andra för stadigvarande bruk avsedda inventarier enligt ej fullgjorda köpekontrakt nedskrivning av värdet däråd godkännas endast i den mån den skattskyldige visar, att inköpspriset för tillgångar av samma

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

slag å balansdagen understiger det kontraherade priset, eller det göres sannolikt, att dylikt prisfall kommer att inträffa innan tillgångarna levereras.

Vid 1958 års taxering bör — i den mån motsvarande nedskrivning skett i räkenskaperna — vid beräkning av inkomst av rederirörelse avdrag enligt nämnda bestämmelser för nedskrivning av värdet å rättigheter till leverans av fartyg, *beställda under år 1957*, medgivas med nedan angivna procent av avtalat pris:

om fartyget skall levereras under år 1959, med 10 procent;

om fartyget skall levereras under år 1960, med 15 procent;

om fartyget skall levereras under år 1961 eller senare, med 20 procent.

Om fartyget beställts under år 1957 och skall levereras under år 1958, bör intet avdrag medgivas.

Beträffande fartyg *beställda under åren 1951—1956* har riksskattenämnden i meddelanden nr 1/1952 punkt 2, nr 2/1953 punkt 1, nr 1/1954 punkt 1, nr 1/1955 punkt 1, nr 1/1956 punkt 2 och nr 1/1957 punkt 2 meddelat liknande anvisningar till ledning för 1952—1957 års taxeringar. I den mån avdrag enligt nämnda anvisningar icke utnyttjats vid 1952—1957 års taxeringar, bör — då fråga är om fartyg, som skall levereras under år 1958 eller senare — avdrag med belopp som sålunda icke utnyttjats medgivas vid 1958 års taxering, i den mån motsvarande nedskrivning skett i räkenskaperna för år 1957.

Med avseende å fartyg *beställda under år 1956* för leverans år 1961 eller senare bör — utan hinder av vad i föregående stycke sägs och i den mån motsvarande nedskrivning skett i räkenskaperna — vid 1958 års taxering avdrag medgivas med 20 procent av avtalat pris; dock att, om avdrag för nedskrivning av kontraktet ifråga åtnjutits vid 1957 års taxering, avdraget vid 1958 års taxering bör reduceras med det sålunda tidigare åtnjutna avdraget.

Skulle i visst fall särskilda omständigheter visas föreligga, som böra föranleda att avdrag vid 1958 års taxering medgives enligt andra grunder än ovan angivits, bör i dylikt fall avdrag medgivas i enlighet med vad sålunda blivit visat.

Vid prövning av fråga om avdrag för nedskrivning å fartygskontrakt bör beaktas att — enligt bestämmelserna i 3 § förordningen den 19 februari 1954 (nr 40) med provisoriska bestämmelser om särskild investeringsfond för ersättande av avyttrat fartyg — skattskyldig, som medgivits avdrag för avsättning till dylik fond, må åtnjuta avdrag för nedskrivning å leveranskontrakt rörande fartyg allenast om och i den mån avdrag för sådan nedskrivning kunnat medgivas med belopp överstigande beloppet av fondavsättningen vid beskattningsårets utgång.

4) Procenttal för avdrag för inkurans i lager inom vissa branscher.

Med stöd av punkt 1 nionde stycket av anvisningarna till 41 § kommunalskattelagen har riksskattenämnden den 10 december 1957 beslutat, att avdrag för inkurans i lager skall — därest detta i det särskilda fallet icke framstår såsom uppenbart opåkallat — utan särskild utredning få vid inkomsttaxeringen åtnjutas med 10 procent av det lägsta utav lagrets anskaffnings- och återanskaffningsvärden såvitt angår följande branscher nämligen

läderdetaljhandeln,

handskindustrien samt

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

skinnvaruindustrien (tillverkning av skinnkläder och handskar).

Vidare har riksskattenämnden samma dag beslutat uttala att i sådana fall, där räkenskapsåret icke sammanfaller med kalenderåret utan utlöper vid sådan tid av året, då den kuranta delen av lagret — enligt vad som för den ifrågavarande branschen är vanligt — är betydligt större i förhållande till den inkuranta delen av lagret än vad fallet är vid kalenderårets slut, schablonmässigt avdrag för inkurans med ovan angivna procenttal i regel får anses vara uppenbart opåkallat.

5) Angående värdering av icke börsnoterade aktier vid beräkning av skattepliktig förmögenhet.

Riksskattenämnden har den 11 december 1957 beslutat att såsom *anvisning till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalande:

I riksskattenämndens anvisningar för värdering av icke börsnoterade aktier vid beräkning av skattepliktig förmögenhet (Meddelanden från Riksskattenämnden nr 6 år 1954) har — ifråga om rörelsedrivande bolag, som icke äro fåmansbolag — gjorts bl. a. följande uttalande angående kapitaliseringsprocenten vid bestämmande av avkastningsvärdet (sid. R 32):

"Kapitaliseringsprocenten vid bestämmande av avkastningsvärdet bör stå i relation till den genomsnittliga procentsatsen för den effektiva förräntningen av aktier i börsnoterade bolag inom den bransch varom fråga är. I allmänhet torde skäl finnas för en viss höjning av ifrågavarande genomsnittliga kapitaliseringsprocent, eftersom vid penningplacering i icke börsnoterade aktier placerarna vanligen ställa större krav på avkastning än vid placering i börsnoterade aktier, vilka — i motsats till de icke börsnoterade — relativt lätt kunna omsättas i pengar. Å andra sidan torde vid värderingen av aktier i icke börsnoterade bolag hänsyn, där ej omständigheterna till annat föranleda, böra tagas till värdet av bolagets realtillgångar såsom skogar, gruvor, värdefull tomtmark o. dyl. Äro dessa värden mera betydande, förvärvas aktier i bolaget icke sällan i syfte att förvärvaren skall kunna bibehålla kapitalets realvärde och erhålla en säker förräntning, varvid icke samma anledning föreligger att höja den genomsnittliga kapitaliseringsprocenten. Om däremot realtillgångarna äro obetydliga i förhållande till avkastningen, föreligger särskild anledning att verkställa kapitaliseringen efter en högre procentsats än den genomsnittliga. När en uppjustering av kapitaliseringsprocenten skäligen anses böra ske, bör dock höjningen vanligen icke överstiga en procent. Vid bestämmande av kapitaliseringsprocenten bör särskilt beaktas graden av bolagets konsolidering. Uppjusteringen bör ske med större försiktighet när fråga är om bolag, som i fråga om storlek och aktiernas spridning stå nära sådana bolag vars aktier noteras å börsen."

Med avseende å 1957 års taxering har riksskattenämnden rekommenderat viss höjning av den sålunda förordade kapitaliseringsprocenten (Meddelanden från Riksskattenämnden nr 1 år 1957, punkt 6).

I förenämnda anvisningar för värdering av icke börsnoterade aktier uttalas vidare beträffande förvaltningsbolag, som icke äro fåmansbolag, följande (sid. R 38—39):

"Beträffande förvaltningsbolag, vari aktierna ha en sådan spridning att de icke kunna anses utgöra fåmansbolag, torde värdesättningen av aktierna i allmänhet få grundas på avkastningsvärdet. Om en upplösning av bolaget icke kan antagas vara aktuell, bör sålunda — när det gäller mindre aktieposter eller när fråga är om bolag, vari aktierna ha stor spridning med jämförelsevis jämn fördelning mellan aktieägarna — värderingen grunda sig på ett kapitaliserat värde av lämnade eller

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

påräkneliga framtida utdelningar. En kapitaliseringsprocent av fem procent bör härvid väljas. I den mån bolaget till sin karaktär närmar sig fåmansbolaget torde dock värdesättningen få ske genom en avvägning mellan avkastningsvärde och substansvärde."

Med hänsyn till rådande kreditrestriktioner — vilka i allmänhet torde påverka de icke börsnoterade aktiebolagen särskilt kännbart och vilka dessutom medföra svårigheter att uppnå tillfredsställande priser vid avyttring av aktier i dylika bolag — bör vid 1958 års taxering i de fall, då i fråga om rörelsedrivande bolag en höjning av kapitaliseringsprocenten vidtages i enlighet med ovan angivna riktlinjer, en något större höjning kunna ifrågakomma än som förordats i ovan först citerade uttalande, dock att den totala höjningen av kapitaliseringsprocenten regelmässigt icke bör överstiga en och en halv procent.

Beträffande förvaltningsbolag, vars verksamhet huvudsakligen består i förvaltning av annan fastighet än jordbruksfastighet, bör vid 1958 års taxering av liknande skäl kunna ifrågakomma en något högre kapitaliseringsprocent än som förordats i ovan sist citerade uttalande (fem procent).

6) Uppgifter å effektiv förräntning å aktier i börsnoterade bolag m. fl. till ledning för aktievärdering vid 1958 års taxering.

Riksskattenämnden har den 11 december 1957 beslutat att till taxeringsintendenterna överlämna en genom nämndens försorg utarbetad förteckning, utvisande den effektiva förräntningen å aktier i vissa börsnoterade bolag och bolag å den s. k. fria listan. Förteckningen är avsedd att vid 1958 års taxering tjäna till ledning för värdering av icke börsnoterade aktier. Förräntningen har, i enlighet med tidigare tillämpade principer, beräknats med hänsyn till den år 1957 beslutade utdelningen och den genomsnittliga köpkursen per 2/9 och 1/10 1957 samt avser stamaktier. Med hänsyn till den i många fall betydande nedgången i börsvärdena under oktober—november har även angivits förräntningen i förhållande till köpkurserna 2/12 1957.

I förteckningen har angivits följande *genomsnittliga förräntning* å aktier avseende nedan angivna branscher:

	I förhållande till köpkurserna 2/9—1/10	2/12
Malmbrytning, järn- och stålverk, metallverk	4,3 %	4,7 %
Järn- och stålmanufaktur, mek. verkstäder	5,1 %	5,4 %
Trä- och cellulosaindustri	3,8 %	3,8 %
Pappersbruk och grafisk industri	5,4 %	5,5 %
Livsmedelsindustri	5,7 %	5,9 %
Bryggerier	5,6 %	5,7 %
Textilindustri	6,7 %	7,1 %
Kemisk-teknisk industri	5,0 %	4,9 %
Varuhandel	3,7 %	4,0 %
Rederier	5,5 %	5,8 %
Fastighetsbolag	4,6 %	4,6 %
Holdingbolag	3,2 %	3,2 %

Riksskattenämnden har, i samband med att ovanstående förteckning överlämnats till taxeringsintendenterna, uttalat att de på köpkurserna per 2/9 och 1/10 baserade procenttalen borde vid begagnandet av förteckningen uppjusteras med hänsyn till den förräntning, som för resp. bransch angivits på grundval av köpkurserna per 2/12.

7) Realisation eller löpande försäljning av kreatur?

I ärende angående framställning om förhandsbesked förekom bland annat följande. Sökandena ägde en jordbruksegen-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

dom. Nötkreatursbesättningen å egendomen utgjorde 50 mjölkkor och tjurar samt 60 ungdjur. På grund av svårigheter att få arbetsfolk till ladugården ämnade sökandena under år 1957 genom avyttring minska besättningen till 35 mjölkkor och tjurar samt 30 ungdjur. Minskningen av antalet nötkreatur skulle även föranleda en omläggning av växtodlingen. Sålunda komme sökandena att av för närvarande cirka 30 hektar beten plöja upp cirka 10 hektar. Dessutom komme arealen för slåttervall och för övriga fodergrödor att minskas samt produktionen av vallfrö och andra avsalugrödor att i motsvarande mån ökas. Sökandena deklarerade inkomsten av jordbruket enligt kontantprincipen.

Sökandena anhöllo om förhandsbesked huruvida nämnda kreatursförsäljning vore att hänföra till realisation eller löpande försäljning.

Riksskattenämnden meddelade den 9 april 1957 följande förhandsbesked: Då sökandena icke gjort sannolikt, att fråga är om en stadigvarande omläggning av jordbruksdriften, finner riksskattenämnden den ifrågakomna avyttringen av kreatur vara hänförlig till löpande försäljning. På grund härav skall, jämlikt 21 § första stycket b) kommunalskattelagen, vid avyttringen erhållen köpeskilling i sin helhet upptagas såsom intäkt av jordbruksfastighet.

I besvär hos Regeringsrätten yrkade sökandena, att försäljningen måtte förklaras hänförlig till skattefri realisation.

Regeringsrätten fann i utslag den 8 oktober 1957 ej skäl att göra ändring i förhandsbeskedet.

8) Fråga huruvida försäljning av grusfyndigheter utgör skattepliktig intäkt.

I ärende angående framställning om förhandsbesked förekom bland annat följande. Sökanden hade år 1938 i samband med arvskifte efter sin fader förvärvat en jordbruksfastighet. På fastigheten fanns sedan gammalt ett sandtag, som fram till år 1947 kommit till användning främst för gårdens behov. År 1947 utarrenderades fyndigheten på 10 år. Arrendebeloppet utgick med avgift för varje lossad kubikmeter sand. Årsinkomsten från denna fyndighet hade under senare år utgjort cirka 15.000 kronor brutto. Arrendatorn hade nu begärt att få köpa det markområde, å vilket fyndigheten var belägen. Sand fanns även å ett intilliggande område, som dock ännu icke tagits i bruk såsom sandtag. Fråga hade uppstått om försäljning av sistnämnda område till annan köpare.

Sökanden anhöll om förhandsbesked huruvida köpeskillingen vid eventuell försäljning av dessa områden komme att anses såsom skattepliktig inkomst för sökanden. Det upplystes att sand fanns på ytterligare ett område, som för närvarande var utarrenderat på 20 år, men att detta område icke var avsett att nu försäljas.

Riksskattenämnden meddelade den 23 augusti 1957 följande förhandsbesked: Riksskattenämnden förklarar att den intäkt, som sökanden erhåller genom de tilltänkta försäljningarna av två till grustäkt avsedda områden, icke utgör för honom skattepliktig inkomst annat än till den del försäljningssumman jämlikt 21 § första stycket c) kommunalskattelagen må vara att hänföra till intäkt av skogsbruk.

9) Fråga om avdrag för vissa kostnader för konstsamlingar tillhörande ett fideikommiss.

I ärende angående framställning om förhandsbesked förekom bl. a. följande.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

Till ett fideikommiss hörde ett slott och konstsamlingarna i detta. Såsom fideikommissarie hade sökanden skyldighet att väl vårda och sköta all fideikommissegendom. Denna skyldighet omfattade även konstsamlingarna. Vid besiktning av tavelsamlingarna hade befunnits att ett flertal nummer voro i behov av konservering. Tavelsamlingarna kunde uppdelas i följande tre kategorier: 1) plafonder och dekorationsmålningar i form av dörröverstycken etc., tillkomna i samband med slottets uppförande och att räkna till dess väggfasta inredning, 2) samlingen av utländska och svenska porträtt, 3) svenska och utländska målningar. Slottet vore registrerat enligt lagen av den 12 juni 1942 om skydd för kulturhistoriskt märkliga byggnader. Två kostnadsanbud avseende konservering av vissa målningar hade lämnats å respektive c:a 69.000 och 83.000 kronor. I egenskap av fideikommissarie vore sökanden skattskyldig för inkomsterna av fideikommisset. Skyldigheten att underhålla konstsamlingarna medförde, att avkastningen av fideikommissets egendomar måste i motsvarande mån användas för detta ändamål.

Förhandsbesked begärdes, huruvida sökanden vid sin inkomsttaxering ägde rätt att erhålla avdrag från inkomsterna från fideikommisset med belopp motsvarande ifrågavarande underhållskostnader.

Riksskattenämnden meddelade den 13 juni 1957 följande förhandsbesked: Riksskattenämnden förklarar, att i ansökningen avsedda kostnader för vård och konservering av ifrågakomna konstsamlingar äro avdragsgilla vid sökandens inkomsttaxering allenast i den mån kostnaderna äro hänförliga till reparation eller underhåll av byggnader.

I ärendet voro tre ledamöter skiljaktiga samt anförde:

Vi anse att riksskattenämnden bort förklara att den av sökanden åtnjutna inkomsten av fideikommisset får anses utgöra vad som på grund av fideikommissrätten tillkommit honom utöver med denna rätt förbundna utgifter jämväl i vad de avse vård och konservering av ifrågavarande konstsamlingar till den del utgifterna icke äro hänförliga till byggnader.

I besvär hos Regeringsrätten yrkade sökanden, att han måtte förklaras vara berättigad att vid inkomsttaxering åtnjuta avdrag för berörda kostnader.

Regeringsrätten fann i utslag den 26 november 1957 ej skäl att göra ändring i förhandsbeskedet.

10) Fråga om yrkesmässig byggnadsrörelse föreligger.

I ärende angående framställning från två personer A och B om förhandsbesked förekom bland annat följande. Sökandena hade fram till år 1947 varit anställda hos olika byggnadsföretag bland annat såsom arbetsledare. Sedan år 1947 voro sökandena anställda vid byggnadsaktiebolaget C, sökanden A såsom direktör och sökanden B som arbetschef. Sökandena ägde hälften vardera av aktierna i C. Sökandena övervägde att förvärva hälften vardera av aktierna i fastighetsaktiebolaget D, som förvaltade en fastighet, å vilken byggnader höllo på att uppföras. Uppförandet av byggnaderna hade indelats i två etapper. Den första etappen, som omfattade ungefär halva bolagets tomt, hade utförts av en byggnadsfirma. Den andra etappen, som avsåge den andra hälften av tomten, utfördes av aktiebolaget C, som redan påbörjat arbetet. Sökandena framhöllo att fullt affärsmässiga villkor tillämpades

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

även för C:s del av arbetet och att C skulle fullfölja detsamma oavsett vem som vore aktieägare.

Sökandena — som taxerats till fondskatt år 1956 — hemställde om förhandsbesked huruvida de, efter förvärv av aktierna i fastighetsaktiebolaget D, kunde utköpa bolagets fastighet enligt fondskatteförordningen och därefter försälja fastigheten utan andra skattekonsekvenser än att vid sistnämnda försäljning eventuellt uppkommande vinst beskattades enligt reglerna för realisationsvinst — och således icke som intäkt i rörelse — varvid sökandena ägde tillgodoräkna sig bolagets innehavstid vid beräkningen av hur stor del av realisationsvinsten som vore skattepliktig. Sökandena förutsatte, att de även vid tidpunkten för försäljningen av fastigheten icke personligen bedreve sådan rörelse, vari fastigheten utgjorde omsättningstillgång.

Riksskattenämnden hade tidigare i förhandsbesked, som vunnit laga kraft, bland annat förklarat, att aktieägarna i fastighetsaktiebolaget D ägde jämlikt 7 § fondskatteförordningen utköpa bolagets fastighet till bolagets anskaffningskostnad utan att aktieägarna därigenom skulle anses ha åtnjutit skattepliktig intäkt.

Riksskattenämnden meddelade i anledning av nu förevarande ansökan den 9 april 1957 följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner, att sökandena genom aktiebolaget C utöva yrkesmässig byggnadsrörelse. Vid angivna förhållande förklarar riksskattenämnden att — därest sökandena på sätt i ansökningen angives förvärva fastighetsaktiebolaget D:s fastighet och därefter försälja densamma — den vinst, som må uppkomma för sökandena vid försäljning av fastigheten, utgör för sökandena skattepliktig intäkt av rörelse.

En ledamot var skiljaktig och anförde:

Enär sökandena vare sig på grund av sitt innehav av aktier i eller anställning hos aktiebolaget C utöva sådan förvärvsverksamhet, som jämlikt 18 § c) kommunalskattelagen är att anse såsom av dem bedriven självständig rörelse, samt sökandena ej heller i övrigt såvitt visats drivit yrkesmässig byggmästarverksamhet eller handel med fastigheter, är ifrågavarande fastighet, som sökandena ha för avsikt att förvärva, icke avsedd för omsättning i någon av dem för närvarande utövad rörelse. På grund härav anser jag Riksskattenämnden hava bort förklara, att om fastigheten av sökandena försäljes, därvid uppkommande vinst — under förutsättning att sökandena icke dessförinnan igångsatt rörelse av beskaffenhet som ovan angivits — icke mot stadgandet i 28 § 1 mom. kommunalskattelagen kan hänföras till intäkt i någon av sökandena bedriven rörelse, samt att frågan om och i vad mån vinst vid sådan försäljning är att anse såsom skattepliktig realisationsvinst skall bedömas enligt stadgandena i 35 § 2 mom. kommunalskattelagen under iakttagande tillika av bestämmelserna i 7 § förordningen den 21 maj 1954 (nr 264) om skatt på fonderade vinstmedel (fondskatt).

I besvär hos Regeringsrätten yrkade sökandena, att Kungl. Maj:t måtte förklara, att de icke bedreve yrkesmässig byggnadsrörelse genom aktiebolaget C och att — därest de förvärvade den ifrågavarande fastigheten — de icke skulle beskattas såsom för inkomst av rörelse för den vinst, som kunde uppkomma vid försäljning av fastigheten.

Regeringsrätten lämnade i utslag den 8 oktober 1957 besvären utan bifall.

11) Fråga om yrkesmässig försäljning av tomtmark.

I ärende angående framställning om

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

förhandsbesked förekom bl. a. följande. A hade år 1950 bortgivit dels genom äktenskapsförord 97 tomter å en fastighet till sin hustru B dels ock genom gåvobrev till sina söner C och D 54 tomter å samma fastighet. Fastigheten hade av A förvärvats genom köp år 1931. Fastigheten bestod då av 118 tomter jämte ett område om cirka 20 hektar, för vilket styckningsplan upprättats och godkänts. Under åren 1932—1939 hade A sålt ett 60-tal tomter och under början av 1940-talet cirka 10 tomter å nämnda fastighet. Den sista tomten hade sålts år 1945. Kort efter det B, C och D mottagit ovannämnda gåvor hade länsstyrelsen meddelat byggnadsförbud för samtliga tomter i avvaktan på att vatten- och avloppsfrågan skulle lösas samt att byggnadsplan för området skulle fastställas. B, C och D hade icke bedrivit någon som helst försäljning av tomter. År 1955 hade B av vägförvaltningen i länet erhållit ersättning med visst belopp för mark, som av vägförvaltningen tagits i anspråk för omläggning av väg. Ersättningen hade av vederbörande prövningsnämnd beskattats såsom inkomst av rörelse. Detta beslut hade överklagats hos kammarrätten, som ännu icke meddelat utslag i målet.

B, C och D anhöllo om förhandsbesked huruvida den köpeskilling, som de kunde erhålla, därest de försålde samtliga sina tomter på en gång till en och samme köpare, utgjorde för dem skattepliktig inkomst.

Riksskattenämnden beslöt den 23 augusti 1957 avvisa B:s framställning, då denna vore av enahanda innebörd som den fråga, vilken enligt vad i ärendet upplysts, vore föremål för kammarrättens prövning.

Vidare beslöt riksskattenämnden samma dag att beträffande C:s och D:s framställningar meddela följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner att, såvitt av utredningen i ärendet framgår, sökandena C och D icke bedrivit jordstyckningsrörelse eller yrkesmässig handel med fastigheter. På grund härav och då förutsättningar för realisationsvinstbeskattning icke föreligga, förklarar riksskattenämnden att — om C och D på en gång till en och samme köpare försälja samtliga dem tillhöriga, i ärendet angivna tomter — vid försäljningen uppkommande vinst icke utgör för dem skattepliktig inkomst.

I besvär hos Regeringsrätten anförde vederbörande taxeringsintendent bland annat, att vid C:s och D:s taxeringar hänsyn borde tagas till det slutliga avgörandet i den taxeringsfråga, som vore under kammarrättens bedömning. På grund härav yrkade taxeringsintendenten i första hand att Kungl. Maj:t måtte — med undanröjande av överklagade beslutet — förklara att förhandsbesked icke bort meddelas. I andra hand yrkade taxeringsintendenten att C och D måtte förklaras skattskyldiga för uppkommen vinst vid den ifrågasatta försäljningen.

Regeringsrätten fann i utslag den 5 november 1957 ej skäl att göra ändring i förhandsbeskedet.

12) Fråga om utskiftning av ett rederiaktiebolags fartyg i samband med nedsättning av aktiekapitalet medför skattskyldighet för inkomst för bolaget.

I framställning från ett rederiaktiebolag om förhandsbesked i taxeringsfråga anfördes:

Bolaget har för avsikt att avyttra vissa äldre fartyg, som i bolagets räkenskaper

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

äro helt avskrivna och för vilka avskrivningar bolaget erhållit avdrag vid tidigare års taxeringar. Bolaget ämnar genom nedsättning av aktiekapitalet till bolagets aktieägare utskifta vissa fartyg efter det värde fartygen kunna anses hava med hänsyn till läget på marknaden. Bolaget hemställer fördenskull om förhandsbesked, huruvida bolaget kommer att påföras inkomsttaxering för skillnaden mellan fartygens bokförda värde och deras verkliga värde för den händelse bolaget utskiftar fartygen till aktieägarna.

Sedan vederbörande taxeringsintendent avgivit yttrande över ansökningen, anförde bolaget i inkomna erinringar bland annat följande:

Ansökan om förhandsbesked är föranledd av två referat i Svensk Skattetidnings rättsfallssamling; 1955 sid. 3 och 1956 sid. 4. I berörda mål gällde frågan förfogande över varulager. I bolagets fall är det fråga om förfogande över inventarier.

Enligt det första referatet förklarade riksskattenämnden, att vid utskiftning skulle bolaget oavsett om varulagrets (tomtområde) verkliga värde vid utskiftningstillfället överstege dess bokförda värde, icke på grund av utskiftningen anses ha åtnjutit skattepliktig intäkt. Häri gjorde Regeringsrätten ej ändring. I det andra referatet lämnade riksskattenämnden ett förhandsbesked av samma innebörd, som ej överklagades.

Då skäl ej synes föreligga att anlägga andra synpunkter beträffande inventarier vid utskiftning, anhåller bolaget, att riksskattenämnden måtte meddela förhandsbesked i enlighet med vad som skett i berörda prejudikat.

Riksskattenämnden meddelade den 13 juni 1957 följande förhandsbesked: — Riksskattenämnden förklarar att — om sökandebolaget i samband med nedsättning av aktiekapitalet utskiftar ifrågakomna fartyg — bolaget icke skall på grund härav påföras inkomsttaxering för skillnaden mellan fartygens verkliga värde och deras hos bolaget bokförda värde.

I detta ärende anmälde två ledamöter och vederbörande byråchef avvikande mening.

Den ene av dessa ledamöter och byråchefen anförde:

”Då aktiebolag *utdelar* inventarier eller varor tillhörande dess rörelse till aktieägare anses bolaget hava åtnjutit skattepliktig inkomst med belopp motsvarande verkliga värdet av det utdelade. Anledningen härtill är att utdelning jämställes antingen med sådan avyttring av varor eller inventarier, som enligt punkt 1 av anvisningarna till 28 § kommunalskattelagen utgör skattepliktig intäkt i rörelse, eller kanske riktigare — eftersom någon likvid icke lämnas — med uttag av dylika tillgångar ur rörelse (jfr exempelvis punkt 4 sjunde stycket andra och tredje meningen av anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen). Skedde icke dylik beskattning skulle givetvis det första ledet av föreskriven dubbelbeskattning av aktiebolags inkomst kunna kringgås genom utdelning av tillgångar för vilkas anskaffning bolaget erhållit avdrag vid sin taxering.

Den nu föreliggande frågan gäller huruvida samma princip skall tillämpas när ett aktiebolag *utskiftar* tillgångar av här ifrågavarande slag.

Ett skäl att icke behandla utdelning och utskiftning analogt skulle kunna vara att vid utskiftning det ofta är fråga om överflyttande av själva rörelsen och att man därför måhända icke kunde tala om skattepliktigt uttag ur rörelse. I förevarande fall skall det utskiftande bolaget emellertid — i motsats till vad som synes hava varit förhållandet i tidigare av regeringsrätten avgjorda fall av liknande art — fortsätta sin verksamhet efter utskiftningen, varför man här har starkare skäl än i tidigare fall för att jämställa utdelning och utskiftning i nu förevarande avseende. Enligt vår mening föreligger emellertid icke hinder att betrakta utskiftning

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

som ett uttag även för det fall att det utskiftande bolagets rörelse överföres eller nedlägges i samband med utskiftningen.

Ett annat argument mot ett jämställande av utdelning och utskiftning skulle möjligen kunna vara, att det senare ledet i aktiebolags dubbelbeskattning realiseras på annat sätt vid utskiftning än vid utdelning. Den beskattning i särskild ordning, som skall ske enligt förordningen om skatt vid utskiftning av aktiebolags tillgångar, är emellertid endast ett komplement till föreskriften om inkomstbeskattning av utdelning hos mottagaren. Man bör därför icke — om ej uttrycklig föreskrift i förordningen om utskiftningsskatt ger anledning till motsatsen — tillämpa andra rättsgrundsatser för beskattningen vid utskiftning än vid utdelning. Då såsom nämnts utskiftningsskatten endast avser det senare ledet i dubbelbeskattningen av aktiebolag, finnes det sålunda enligt vår mening ej stöd för att låta den särskilda lagstiftningen om utskiftningsskatt motivera att skillnad göres mellan utdelning och utskiftning med avseende på det första ledet.

Materiellt sett är det angeläget att jämställa utdelning och utskiftning i förevarande hänseende. Behandlas utdelning och utskiftning olika, kan lagstiftningen om dubbelbeskattning av aktiebolags inkomster lätt kringgås — vilket i flera fall också skett på grund av den uppfattning om gällande rätt som råder — genom att aktiebolag gör fondemissioner och därefter åter nedsätter aktiekapitalet genom utskiftning av tillgångar, som nedskrivits vid inkomsttaxeringen. (Jfr prop. nr 240 år 1950 sid. 88 nederst.) Enligt föreliggande rättsfall [se riksskattenämndens meddelanden 1956 nr 5 p. 5)] får mottagaren av de utskiftade tillgångarna såsom anskaffningsvärde å desamma räkna deras verkliga värde vid utskiftningen.

Vi anse sålunda, att riksskattenämnden bort förklara, att — om sökandebolaget utskiftar ifrågavarande tillgångar — värdet av dessa utgör för bolaget skattepliktig intäkt."

Den andre skiljaktige ledamoten anförde:

"Enär bolaget fortsätter sin rederirörelse, utgör utskiftning av enstaka fartyg ett uttag ur rörelsen. Sådant uttag skall beskattas såsom avyttring och anledning saknas att i detta ärende beräkna bolagets intäkt i följd av åtgärden med ledning av annat värde än det, efter vilket utskiftningen är avsedd att företagas. På grund härav och då fartygens bokförda värde även överensstämmer med deras taxeringsmässiga restvärde, hade enligt min mening riksskattenämnden bort förklara, att bolaget under de i ansökningen angivna förutsättningarna skall påföras inkomsttaxering för skillnaden mellan utskiftningsvärdet och det bokförda värdet."

I besvär hos Regeringsrätten yrkade vederbörande taxeringsintendent att — därest bolaget i samband med nedsättning av aktiekapitalet utskiftade berörda fartyg — bolaget måtte förklaras hava åtnjutit skattepliktig intäkt med belopp motsvarande fartygens verkliga värde.

Regeringsrätten fann i utslag den 22 oktober 1957 ej skäl att göra ändring i förhandsbeskedet.

Ett regeringsråd anförde:

Jag finner skäligt att, med ändring av riksskattenämndens förhandsbesked, förklara att, om bolaget i samband med nedsättning av aktiekapitalet utskiftar ifrågavarande fartyg, belopp motsvarande skillnaden mellan fartygens verkliga värde och deras hos bolaget bokförde värde utgör intäkt av rörelse för bolaget.

Till närmare utveckling av sin mening anförde samma regeringsråd:

"I målet är fråga, huruvida ett aktiebolag, som genom nedsättning av aktiekapitalet till aktieägare utskiftar fartyg, skall inkomstbeskattas för belopp, motsvarande skillnaden mellan fartygens saluvärde och deras bokförda värde ("dold reserv").

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

I ett liknande fall, där fråga var om omsättningstillgångar, har Regeringsrätten ansett, att beloppet av den dolda reserven icke utgör skattepliktig intäkt för aktiebolag, som utskiftar dylika tillgångar (R 1954 Fi 584). Sedermera har Regeringsrätten fastslagit, att ingångsvärdet å utskiftade omsättningstillgångar för förvärvaren skall vara lika med det belopp, vartill tillgångarna vid utskiftningen skola värderas i beskattningshänseende (= saluvärdet vid utskiftningen) (R 1956 Fi 824). Den dolda reserven i tillgångarna undgår sålunda definitivt beskattning.

För min del kan jag av skäl, som nedan anföras, icke anse, att gällande bestämmelser lägga hinder i vägen för beskattning i förevarande fall.

I 28 § 1 mom. kommunalskattelagen stadgas, att till intäkt av rörelse hänföres allt, vad som av här i riket bedriven rörelse kommit rörelseidkaren tillgodo. I fortsättningen följer en *exemplifiering* å olika slags intäkter. Först nämnas penningar eller varor, d. v. s. ersättning vid försäljning eller byte av omsättningstillgångar. Enligt punkt 1 andra stycket av anvisningarna till 28 § kommunalskattelagen hänföres även intäkt vid avyttring av inventarier till intäkt av rörelse. I 28 § 1 mom. samma lag omnämnes därefter värdet av uttag ur rörelsen av varor eller produkter, som förbrukas för rörelseidkarens eller hans hushållsmedlemmars eller arbetspersonals räkning, samt av annan förmån, som tillgodoförts rörelseidkaren. Vidare gäller enligt punkt 3 d. av anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen i fråga om avdrag för oavskrivet belopp av inventariers värde, respektive beskattning av köpeskilling vid avyttring av inventarier, att med avyttring likställes uttag av inventarier ur rörelsen för överföring till annan rörelse eller för annat ändamål. Sistnämnda stadgande torde innebära, att då inventariet uttages ur rörelsen en värdering därav till saluvärdet skall göras och att det sistnämnda skall upptagas som intäkt, varifrån drages oavskrivet belopp.

Att värdet av de ovan angivna uttagen skall upptagas som intäkt i rörelsen, trots att försäljning icke sker och någon likvid således icke inflyter, beror ju på att värdet kommit rörelseidkaren till godo. Med andra ord innebär detta, att lagstiftaren icke velat tillåta, att den vinst, som skulle ha uppkommit, om varorna (inventarierna) försålts, elimineras av rörelseidkaren därigenom, att han utan kompensation ur rörelsen uttager dylika tillgångar.

Intäktsdefinitionen ”allt vad som av här i riket bedriven rörelse kommit rörelseidkaren tillgodo” med åtföljande exempel å vissa mera vanliga slag av intäkter är sålunda den vida ram, inom vilken lagtillämparen har att röra sig. I praxis har man inom denna ram exempelvis ingripit och förhindrat en vinsteliminering, som de skattskyldiga velat åstadkomma genom olika former av uttag ur rörelsen. Sålunda har en byggmästare, som i gåva till sina barn givit fastigheter, vilka utgjort omsättningstillgångar i hans rörelse, ansetts därigenom hava förfogat över fastigheterna på sådant sätt, att han blivit skattskyldig för skillnaden mellan fastigheternas saluvärde och det bokförda värdet (R 1955 ref. 41). Från jordbruksområdet kan nämnas R 1950 ref. 27, där en jordbrukare, som i gåva till sin dotter givit en ko, beskattats för värdet av kon (inventarium). Koantalet var så stort, att om han i stället sålt kon han skulle ha beskattats för likviden.

Sker uttaget i form av utdelning av omsättningstillgång från aktiebolag till aktieägare, torde icke blott aktieägaren beskattas för utdelningens belopp utan även bolaget för skillnaden mellan tillgångens saluvärde och bokförda värdet (R 1956 Fi 825: Riksskattenämnden förklarade att, om A från byggnadsaktiebolaget B förvärvade fastigheten (omsättningstillgångar hos B) för en köpeskilling understigande fastigheternas saluvärde, skillnaden mellan sistnämnda värde och köpeskillingen utgjorde ej blott skattepliktig intäkt för A i form av förtäckt utdelning från B utan även intäkt av rörelse för B. Regeringsrätten, varest B yrkade ändring i förklaringen, i vad B förklarats vara

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

skattskyldigt, gjorde ej ändring i denna, i vad den överklagats).

Eftersom ett aktiebolags inventarier i skattehänseende äro likställda med omsättningstillgångar, torde utdelning av inventarier icke föranleda annat beskattningsresultat än ovan angivits beträffande utdelning av omsättningstillgångar.

Då en dödsbodelägare vid arvskifte tilldelats bland annat varulagret i en av dödsboet bedriven rörelse och lagret för beräkning av delägarens lott åsatts högre värde än det hade i dödsboets bokslut, har den dolda reserven i lagret icke beskattats hos dödsboet. (R 1953 ref. 4.) Som motivering härför anfördes, att skiftet av lagret icke innefattade försäljning eller annan därmed jämförlig rättshandling. Det uttag ur rörelse, som sker vid arvskifte, har sålunda i förevarande hänseende icke likställts med övriga ovan angivna slag av uttag.

Om man anser utskiftning vara ett slag av uttag från aktiebolag, torde det vara uppenbart, att utskiftningen i förevarande hänseende icke kan likställas med arvskifte. Några bärande skäl synas mig icke föreligga för att låta utskiftningen medföra annat resultat i fråga om beskattningen hos bolaget av dold reserv i omsättningstillgångar och inventarier än de förut nämnda uttagen (bortsett från arvskiftet). Att utskiftningsskatt kan komma att uttagas av bolaget jävar icke det nyss sagda; utskiftningsskatten ersätter endast beskattningen hos aktieägarna.

I ett fall har utskiftning ansetts likställd med avyttring (R 1938 ref. 11: aktieägaren har beskattats för realisationsvinst vid utskiftning å aktie, som han inköpt inom fem år före utskiftningen). Ser man utskiftningen, liksom i nyssnämnda rättsfall, såsom en transaktion, där aktieägaren byter sin aktie mot tillgångar hos bolaget — och detta betraktelsesätt synes mig vara det riktigare — torde än mindre anledning finnas att icke till beskattning hos bolaget framtaga den dolda reserven."

13) Fråga huruvida ersättning för hyresrätt till affärslokal är skattepliktig inkomst.

I ärende angående framställning om förhandsbesked förekom i huvudsak följande. Sökanden bedrev konditorirörelse i förhyrda lokaler. Sökandens hyresvärd hade förklarat sig beredd att utgiva viss ersättning om sökanden godkände uppsägning av gällande hyreskontrakt för lokalerna.

Sökanden anhöll om förhandsbesked, huruvida berörda ersättning utgjorde för sökanden skattepliktig inkomst.

Riksskattenämnden meddelade den 23 augusti 1957 följande förhandsbesked: Riksskattenämnden förklarar ifrågavarande ersättning för avstående av hyresrätt till affärslokaler utgöra skattepliktig intäkt i sökandens rörelse.

I besvär hos Regeringsrätten yrkade sökanden, att ersättningen måtte förklaras icke utgöra skattepliktig intäkt i rörelsen.

Regeringsrätten fann i utslag den 5 november 1957 ej skäl att göra ändring i förhandsbeskedet.

Ett regeringsråd anförde, med instämmande av ett annat regeringsråd:

Enär den ifrågavarande ersättningen icke kan anses utgöra intäkt i klagandens rörelse,

samt förutsättning ej heller är för handen att beskatta ersättningen såsom realisationsvinst,

prövar jag lagligt att, med ändring av riksskattenämndens förhandsbesked, förklara klaganden icke vara skattskyldig för samma ersättning.

14) Fråga om avdrag i visst fall för förlust å aktier.

I ärende angående framställning från två aktiebolag A och B om förhandsbesked förekom bl. a. följande. Det vore

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

förenat med stora svårigheter för A, som försålde bensin, att bygga egna bensinstationer. Bland annat krävdes tillstånd av olika slag. Då A önskade snabbt komma in på marknaden, återstode ej annat än att söka förvärva eller hyra bensinstationer, som sålde andra oljebolags produkter, samt därefter ändra om dem. Som ett led i A:s strävan att förvärva hyreskontrakt hade på våren 1956 förhandlingar upptagits mellan bolaget och en person, som ägde samtliga aktier i B, som i sin tur sedan lång tid tillbaka hade hyresrätten till vissa bensinstationer. Förhandlingarna ledde till att nämnde person överlät samtliga aktier i B till A enligt ett år 1956 ingånget köpeavtal, vari säljaren bl. a. garanterade *att* B:s balansräkning vid aktiernas försäljning endast skulle upptaga å tillgångssidan, förutom vissa kontanta medel, inventarier bokförda till ett värde av c:a 1.500 kronor samt å skuldsidan aktiekapital, reservfond, dispositionsfond, skuldregleringsfond och balanserade vinstmedel, *att* B enligt ej uppsagda hyreskontrakt, varav köparen tagit del, innehade hyresrätt till ifrågavarande bensinstationer, *att* hyreskontrakten icke voro föremål för hyresnämnds eller hyresrådets prövning samt *att* säljaren skulle söka få samtliga nämnda hyreskontrakt att gälla på längre perioder (5 och helst 10 år) och blott kunna uppsägas från hyresvärdens sida för rimlig hyresreglering men ej för avflyttning samt om möjligt med rätt för hyresgästen att i sitt ställe insätta annan hyresgäst, som hyresvärden skäligen kunde taga för god. Sedan samtliga hyreskontrakt överförts på A, skulle B likvideras.

Bolagen anhöllo om förhandsbesked bland annat huruvida A finge avdrag vid taxering till statlig och kommunal inkomstskatt för nedskrivning av övervärdet på aktierna med skillnaden mellan bokförda värdet och A:s dåvarande skuld till B samt alternativt med skillnaden mellan köpeskillingen, å ena, samt de övertagna kontanta tillgångarna och av A för inventarier erlagt belopp, å andra sidan.

I förhandsbesked den 17 september 1957 anförde riksskattenämnden, såvitt nu är i fråga, följande: Riksskattenämnden finner, att storleken av köpeskillingen för aktierna i väsentlig mån måste anses betingad av goodwillvärde i den av B bedrivna rörelsen samt att — vid nyss angivna förhållande — det icke är möjligt att konstatera huruvida verklig förlust skulle uppkomma för A å aktierna i B, därest B upplöses genom likvidation. På grund härav förklarar riksskattenämnden, att A — oavsett att bokföringsmässig förlust å aktierna i B må uppkomma vid likvidation av sistnämnda bolag — vid inkomsttaxeringen icke äger åtnjuta avdrag för förlust å ifrågavarande aktier.

Två ledamöter anförde:

Vi instämma i vad majoriteten anfört. Därutöver anse vi böra erinras om att A är berättigat erhålla avdrag för dess kostnader för förvärv från B av hyresrätter, rättigheter att sälja bensin m. m. enligt de för respektive tillgångar gällande beskattningsreglerna.

Bolagen sökte ändring hos Regeringsrätten. I utslag den 26 november 1957 anförde Regeringsrätten, såvitt nu är i fråga, följande:

Av vad som förekommit i målet får anses framgå, att den del av köpeskillingen för aktierna, som icke motsvarar värde av inventarier och "kontanta" tillgångar hos B, avser värde dels av hyresrätter och dels av goodwill.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

Utredningen giver icke vid handen, att sistnämnda värde — vare sig det kvarligger hos B eller det överföres till A, varefter B likvideras — nedgått så, att genom aktieinnehavet förlust uppkommit i A:s rörelse.

Enär med hänsyn härtill A — oavsett att bokföringsmässig förlust å aktierna må uppkomma vid likvidation av B — icke äger att vid inkomsttaxeringen åtnjuta avdrag för belopp, motsvarande nedskrivning av aktierna, lämnar Kungl. Maj:t besvären utan bifall.

15) Angående avdrag för avsättning till pensionsstiftelse (anvisningarna till 29 § K. L. punkt 2 fjärde st.).

I ärende angående framställning från ett aktiebolag om förhandsbesked förekom bland annat följande. Aktierna i bolaget fördelade sig på följande sätt:

Fabrikör A	3	aktier
Dennes maka	1	aktie
Verkmästaren B	49	aktier
Fru C	49	»
Fru D, dotter till A	49	»
Fröken E, dotter till A	49	»
	200	aktier.

Tidigare hade A ägt 199 aktier i bolaget och hans maka 1 aktie. B, C samt A:s och hans hustrus döttrar D och E hade förvärvat vardera 49 aktier genom gåva intill 3.000 kronor och köp. C var icke besläktad med D eller hennes man, F, men hade tidigare varit gift med en son till A och hans hustru; detta äktenskap hade upplösts genom mannens död.

Bolaget anförde:

"I bolaget arbetar fabrikören A, verkmästaren B, fröken E samt fru D:s make kamrer F.

Det har nu blivit aktuellt att ordna med pensioneringen av de anställda, bland annat för B och F.

Man överväger att i samband härmed bilda en pensionsstiftelse.

Innan några åtgärder vidtagas är det ett väsentligt intresse för bolaget att få kännedom om vid tillämpningen av bestämmelserna i anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen 2. tredje stycket hänsyn må tagas till pensionsutfästelser till B och F.

Bolaget har för sin del den bestämda uppfattningen att hänsyn må tagas till sådana utfästelser. F har arbetat i företaget såsom kamrer och senare vice verkställande direktör i sju år. B har varit verkmästare i företaget sedan ett trettiotal år.

Det kan icke göras gällande, att B genom sitt innehav av 49 aktier har något avgörande inflytande i bolaget eller att F genom sin makas innehav av 49 aktier har något sådant inflytande."

Bolaget hemställde om förhandsbesked huruvida bolaget vid 1958 års taxering ägde vid tillämpningen av bestämmelserna i förut nämnda anvisningspunkt medräkna pensionsutfästelser till F och B.

Riksskattenämnden meddelade den 9 okt. 1957 följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner, att F genom anhörigs innehav av aktier i sökandebolaget för närvarande har ett avgörande inflytande i bolaget, medan B däremot, såvitt visats, icke genom eget eller anhörigs aktieinnehav äger dylikt inflytande. På grund härav förklarar riksskattenämnden, *att* — så länge icke någon förändring beträffande B:s inflytande i bolaget genom ak-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

tieinnehav inträffar och under förutsättning tillika att i punkt 2 av anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen stadgade villkor i övrigt föreligga för avdrag för avsättning till pensionsstiftelse — bolaget äger åtnjuta avdrag för dylik avsättning för pensionering av B *men att* bolaget däremot för närvarande icke äger åtnjuta avdrag för avsättning för pensionering av F.

(Stockholm den 15 januari 1958.)

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

Meddelanden från

Riksskattenämnden

Årg. 7 Nr 2 1958

1) Angående beskattningen av bostadsföreningar och bostadsaktiebolag samt av delägare i sådant företag.

Från och med 1958 års taxering äro bestämmelserna i 24 § 3 mom. KL angående schablonberäkning av inkomst av annan fastighet för bostadsförening och bostadsaktiebolag i visst avseende ändrade (jfr SFS 57/1957). De av riksskattenämnden tidigare gjorda uttalandena angående tolkningen av ifrågavarande lagrum (jfr meddelanden nr 3/1955 punkt 5 samt nr 6/1955 punkt 1) kunna därför tillämpas endast i vad avser 1957 och tidigare års taxeringar.

Bestämmelserna i 24 § 3 mom. KL i dess nya lydelse innebära, att vid 1958 och följande års taxeringar intäkt av fastighet, som äges av bostadsförening eller bostadsaktiebolag, skall — oberoende av hur fastigheten använts — beräknas enligt schablon, därest fråga är om sådan bostadsförening eller sådant bostadsaktiebolag, som avses i punkt 3 av anvisningarna till 24 § KL (så kallade "äkta" bostadsföretag). I nämnda anvisningspunkt stadgas: "Med bostadsförening och bostadsaktiebolag förstås ekonomisk förening och aktiebolag, vars verksamhet uteslutande eller huvudsakligen består i att åt föreningens medlemmar eller bolagets delägare bereda bostäder i hus, som äges av föreningen eller bolaget."

I prop. nr 3 till 1957 års riksdag, i vilken proposition förslag till ifrågavarande ändring av bestämmelserna i 24 § 3 mom. KL framlades, framhöll föredragande departementschefen (sid. 33) bl. a., att enligt hans mening även i fortsättningen borde överlämnas åt praxis att med ledning av huvudbestämmelsen i punkt 3 av anvisningarna till 24 § KL verkställa gränsdragning mellan "äkta" och "oäkta" bostadsföretag. Såväl departementschefen som bevillningsutskottet (bet. nr 5 år 1957) förutsatte, att riksskattenämnden i detta hänseende skulle meddela vägledande anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna. Departementschefen

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

framhöll jämväl, att det torde vara av värde om riksskattenämnden utfärdade anvisningar även beträffande inkomstberäkningen för de "oäkta" bostadsföretagens fastigheter.

Riksskattenämnden har den 9 oktober 1957 beslutat att såsom *anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna* med tillämpning fr. o. m. 1958 års taxering göra följande uttalanden.

I. För att en bostadsförening eller ett bostadsaktiebolag skall anses vara ett sådant bostadsföretag, varom sägs i punkt 3 av anvisningarna till 24 § KL ("äkta" bostadsföretag), bör krävas *dels* att företagets fastighet (fastigheter) inrymmer minst tre bostadslägenheter *dels* att minst 60 procent av hela taxeringsvärdet för företagets fastighet (fastigheter) belöper på de till medlemmar eller delägare med bostads- eller hyresrätt upplåtna bostadslägenheterna. Fördelningen av taxeringsvärdet bör därvid ske i förhållande till hyresvärdena eller — då fråga är om bostadsrättsföreningar enligt 1930 års lag om bostadsrättsföreningar — i förhållande till andelsvärdena för de olika lägenheterna. Om en medlem eller delägare själv bebor sin lägenhet eller hyr ut den, bör i princip icke inverka på bedömningen. Skulle emellertid en medlem eller delägare inneha flera bostadslägenheter i företagets fastighet (fastigheter), böra sådana lägenheter, som medlemmen eller delägaren uthyr till andra än barn eller andra närstående, icke anses använda för beredande av bostad åt föreningens medlemmar eller bolagets delägare; dylika lägenheter böra således icke anses upplåtna till medlemmar eller delägare med bostads- eller hyresrätt. Under tid då bostadsrättsförening icke ägt att i fastigheten (fastigheterna) upplåta lägenheter med bostadsrätt av den anledningen, att ekonomisk plan för föreningens verksamhet ännu icke kunnat upprättas, eller av liknande anledning, böra såsom till medlemmar med bostadsrätt upplåtna lägenheter anses sådana lägenheter, som innehavas av personer med vilka föreningen avtalat, att bostadsrätt skall till dem upplåtas, så snart detta lagligen kan ske.

Skulle det förhållandet, att bostadslägenheterna i viss omfattning av föreningen eller bolaget uthyras till utomstående, visas bero på att företaget ännu icke lyckats förvärva det erforderliga antalet medlemmar eller delägare eller på andra jämförliga omständigheter, bör företaget kunna anses såsom "äkta" bostadsföretag även om en något mindre del av lägenheterna än som svarar mot 60 procent av taxeringsvärdet för företagets fastighet (fastigheter) upplåtits till medlemmar eller delägare med bostads- eller hyresrätt.

Bedömningen av frågan om ett bostadsföretag är att anse som "äkta" eller "oäkta" bör hänföras till förhållandena vid beskattningsårets utgång.

I gränsfall och i tveksamma fall bör företaget anses såsom "äkta" bostadsföretag.

II. Om företaget är ett "äkta" bostadsföretag, skall intäkten av samtliga dess fastigheter vid inkomsttaxeringen beräknas efter schablon på sätt i 24 § 3 mom. KL stadgas. Om företaget innehar jämväl en en- eller tvåfamiljsfastighet, bör dock intäkt av dylik fastighet vid inkomsttaxeringen beräknas enligt bestämmelserna i 24 § 2 mom. KL.

Om beskattning av medlem eller delägare i "äkta" bostadsföretag för för-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

mån, som uppburits från företaget, stadgas i punkt 2 av anvisningarna till 38 § samt punkt 3 av anvisningarna till 39 § KL.

III. Om företaget är ett "oäkta" bostadsföretag, skall beskattning av företaget och dess delägare ske enligt allmänna regler. Detta innebär följande.

a) Intäkt av fastighet, som äges av ett "oäkta" bostadsföretag, skall — där fråga icke är om en- eller tvåfamiljsfastighet — av *företaget* redovisas enligt deklarationsformulär 6 a. Därvid iakttages att, om lägenhet varit upplåten till medlem eller delägare utan ersättning, såsom intäkt för företaget upptages värdet av förmånen enligt i orten gällande hyrespris, värmetillägg inberäknade (normalhyra). Har ersättning utgått för dylik lägenhet men med lägre belopp än som svarar mot normalhyran — och fråga ej är om allenast ett obetydligt skillnadsbelopp — upptages såsom intäkt, förutom den uppburna hyran, jämväl skillnaden mellan normalhyran och den uppburna hyran. För lägenhet, som är upplåten till annan än medlem eller delägare, upptages den verkliga hyran som intäkt. Såsom intäkt för företaget upptagas vidare sådana inbetalningar från medlemmar eller delägare, som icke äro att anse såsom kapitaltillskott. — Vad nu sagts angående normalhyra gäller under förutsättning att företaget såsom sådant svarar jämväl för inre reparationer av de till medlemmar och delägare upplåtna lägenheterna. Om medlem eller delägare själv svarar för reparation av till honom upplåten lägenhet, bör vid beräkning av företagets intäkt av fastigheten på sätt ovan angivits i stället för normalhyra för upplåten lägenhet räknas med 90 procent av normalhyran respektive, i fråga om hus färdigställda år 1942 eller senare, 95 procent av normalhyran.

Företaget är berättigat till avdrag — förutom för övriga omkostnader för fastigheten — dels för värdeminskning för hela fastigheten och dels för hela garantibeloppet för fastigheten.

b) *Medlem* i sådan ekonomisk förening *eller aktieägare* i sådant aktiebolag, som är att anse som "oäkta" bostadsföretag, är skattskyldig för vad han uppbär eller åtnjuter på grund av sitt medlems- eller delägarskap. Sådan intäkt upptages såsom intäkt av kapital. Såsom skattepliktig intäkt räknas därvid — förutom eventuell annan utdelning från föreningen eller bolaget, oavsett om denna utgått i förhållande till innehavda andelar (aktier) eller efter annan grund — uppburen hyra för av medlemmen eller delägaren uthyrd lägenhet samt normalhyra (utan reduktion) för av medlemmen eller delägaren för egen räkning begagnad eller på annat sätt disponerad lägenhet. Avdrag medgives för sådan avgift till föreningen eller bolaget, som icke är att anse såsom kapitaltillskott, för medlemmens eller delägarens egna kostnader för reparation och underhåll av lägenheten, för eventuella förvaltningskostnader för uthyrd lägenhet samt för ränta å medel, upplånade för förvärv av bostadsrätten.

2) Angående värdesättningen av försäkringsföretagens lager av aktier, obligationer, lånefordringar m. m. vid 1958 års taxering.

Riksskattenämnden har den 20 januari 1958 beslutat att såsom *anvisning till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalande:

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

I en den 7 februari 1957 meddelad anvisning till ledning för taxeringsmyndigheterna (meddelande nr 2 år 1957 punkt 2) uttalade riksskattenämnden bl. a., att nämnden hade för avsikt att utfärda anvisningar rörande den lägsta värdesättning, som vid inkomstberäkningen borde godtagas för försäkringsföretagens lager av aktier, obligationer, lånefordringar m. m. Nämnden har i sådant syfte haft överläggningar med representanter för de berörda företagen. Det har emellertid numera visat sig, att de tilltänkta anvisningarna icke kunna meddelas inom sådan tid, att de kunna tillämpas vid 1958 års taxering.

Vid angivna förhållande bör, såvitt angår 1958 års taxering, den i försäkringsföretags räkenskaper gjorda värdesättningen å nu ifrågavarande tillgångar i regel godtagas, därest denna värdesättning icke innebär en längre gående nedvärdering än som godtagits vid 1957 års taxering. En lägre värdesättning bör godtagas endast om detta skulle finnas skäligt med hänsyn till risk för förlust eller prisfall.

(Stockholm den 12 februari 1958.)

R 24

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

Meddelanden från

Riksskattenämnden

Årg. 7 Nr 3 1958

1) Angående godtagande vid taxering av ändring i bokslut.

En taxeringsintendent har hemställt om riksskattenämndens uttalande, huruvida ändring av ett aktiebolags bokslut kan göras efter det ordinarie bolagsstämma fastställt balansräkningen och i så fall när en sådan ändring senast kan beslutas av ny bolagsstämma för att åtgärden skall kunna beaktas i taxeringshänseende.

Sedan riksskattenämnden dels hört samtliga taxeringsintendenter dels ock inhämtat uttalanden i ämnet från professorn H. Nial m. fl., har riksskattenämnden den 27 mars 1958 beslutat att såsom *anvisning till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalande:

Ändring av ett bokslut bör — oavsett huruvida fråga är om bokslut för ett aktiebolag eller för annan skattskyldig — endast undantagsvis godtagas vid taxeringen, om ändringen vidtagits sedan deklaration, som grundas på efterföljande bokslut, avgivits eller bort avgivas. Ej heller bör ändring godtagas, om avsikten med densamma är att eliminera verkningarna av sådan höjning av taxering, vilken föranletts av att den skattskyldige begått brott mot skattestrafflagen. I övriga fall bör ändring godtagas, om detta framstår såsom skäligt, vilket vanligen får anses vara förhållandet.

2) Realisation eller löpande försäljning av kreatur?

a) I ärende angående framställning om förhandsbesked förekom i huvudsak följande. Sökanden ägde och brukade en jordbruksfastighet. Kreatursbesättningen å fastigheten uppgick till 22 kor samt 46 ungdjur. Sökanden hade för avsikt att avyttra kreatursbesättningen och i samband därmed övergå till ökad spannmålsodling. Anledningen härtill vore främst att större delen av fastighetens betesmarker blivit otjänliga för kreatursskötsel. Betesmarkerna hade år 1956 utgjort 21 tunnland slåttervall och 36 tunnland betesvall. Av denna mark hade sökanden

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

sedermera plöjt upp 10 tunnland slåttervall under hösten 1956 samt 21 tunnland betesvall under våren 1957. Sökanden ämnade under hösten 1957 plöja upp ytterligare 11 tunnland slåttervall samt under våren 1958 ytterligare 15 tunnland betesvall. Stallarna å fastigheten skulle, så långt det kunde befinnas ändamålsenligt, inredas för svinavel. Enligt arrendekontrakt skulle sökanden dagligen leverera 2 liter sötmjölk till jordägaren och 2 liter sötmjölk till undantagstagare å en av honom arrenderad fastighet. Sökanden redovisade inkomsten av jordbruket enligt kontantprincipen.

Sökanden anhöll om förhandsbesked huruvida en avyttring av hela nötkreatursbesättningen, med undantag av 2—4 kor för tillgodoseende av hushållets behov av mjölk och för fullgörande av leverans av mjölk enligt arrendeavtalet, vore att anse såsom realisation eller löpande försäljning. Sökanden hemställde vidare om förhandsbesked huruvida en försäljning av hela besättningen med undantag för 7 kor, vilka skulle kunna skötas utan lejd arbetskraft, kunde anses såsom realisation.

Riksskattenämnden meddelade den 31 oktober 1957 följande förhandsbesked: Riksskattenämnden förklarar att, om sökanden i samband med en stadigvarande omläggning av jordbruksdriften till ökad spannmålsproduktion — vilken omläggning tager sig uttryck i ändring av cirkulationsplanen för jordbruket, minskning av vallarealerna, inredning av kostallet för svinskötsel och andra dylika faktiska åtgärder — avyttrar samtliga nötkreatur utom högst två kor, avyttringen skall anses såsom sådan realisation, varav intäkten icke skall upptagas såsom intäkt av jordbruksfastighet. Eftersom sökanden innehaft kreatursbesättningen mer än fem år, skall vid avyttringen uppkommande vinst icke heller anses såsom skattepliktig realisationsvinst. För det fall åter att sökanden vid försäljning av nötkreatur behåller flera kor än två, finner riksskattenämnden att — enär en stadigvarande omläggning av jordbruksdriften i dylikt fall icke kan anses föreligga — avyttringen är hänförlig till löpande försäljning. Följaktligen skall, jämlikt 21 § första stycket b) kommunalskattelagen, vid sådan avyttring erhållen köpeskilling upptagas såsom intäkt av jordbruksfastighet.

I besvär hos Regeringsrätten yrkade sökanden ändring.

Regeringsrätten meddelade den 18 mars 1958 följande utslag:

Enär på grund av i målet upplysta omständigheter stadigvarande omläggning av jordbruksdriften under de av riksskattenämnden angivna förutsättningarna måste anses föreligga jämväl för det fall, att sökanden från avyttringen av kreatursbesättningen undantager fler än två men högst sju kor,

finner Kungl. Maj:t skäligt att, med ändring av riksskattenämndens beslut i överklagat hänseende, förklara att avyttringen av kreatursbesättningen även i nyssnämnda fall skall anses såsom sådan realisation, varav intäkten icke skall upptagas såsom intäkt av jordbruksfastighet.

b) I ärende angående framställning om förhandsbesked förekom i huvudsak följande. Sökanden hade sedan mer än fem år tillbaka brukat jordbruksfastigheterna A och B. Fastigheterna voro belägna omkring 2,5 kilometer från varandra. Sökanden hade å båda egendomarna full

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

nötkreatursbesättning, vid utgången av år 1956 tillhopa 43 kor och 50 ungdjur. Antalet djur var tämligen jämnt fördelat å de båda gårdarna. Vardera besättningen vore att anse som en självständig enhet med det för en kreatursskötare å vardera gården lämpliga antalet kor och ungdjur. Sökanden arrenderade även en jordbruksfastighet C i annan del av länet och hade därstädes vid utgången av år 1956 en tjur, 21 kor och 21 ungdjur. Sökanden ämnade framdeles driva kreaturslöst jordbruk å fastigheten A, där produktionen huvudsakligen skulle inriktas på grönsaker och trädgårdsprodukter. Det ledigblivna utrymmet i kostallet skulle användas såsom uppsamlings- och sorteringsplats samt såsom packrum. Sökanden, som deklarerade inkomsten av jordbruket enligt kontantprincipen, ämnade sälja 25 kor och samma antal ungdjur från A.

Sökanden hemställde om förhandsbesked huruvida den tilltänkta försäljningen vore att anse såsom realisation eller löpande försäljning.

Riksskattenämnden meddelade den 28 november 1957 följande förhandsbesked: Då sökanden icke gjort sannolikt att fråga är om stadigvarande omläggning av driften, finner riksskattenämnden den ifrågakomna försäljningen av djur vara hänförlig till löpande försäljning. Följaktligen skall, jämlikt 21 § första stycket b) kommunalskattelagen, vid avyttringen erhållen köpeskilling i sin helhet upptagas såsom intäkt av jordbruksfastighet.

I besvär hos Regeringsrätten yrkade sökanden, att den ifrågasatta försäljningen måtte förklaras hänförlig till skattefri realisation.

Regeringsrätten meddelade den 18 mars 1958 följande utslag:

Enär vad i målet förekommit måste anses giva vid handen, att berörda driftomläggning kommer att bliva varaktig,

samt vid sådant förhållande och med hänsyn till vad i övrigt i målet förekommit den ifrågasatta försäljningen ej är att hänföra till löpande försäljning utan till realisation,

alltså och då nötkreatursbesättningen av sökanden innehafts i mera än fem år,

finner Kungl. Maj:t skäligt, med ändring av det överklagade beslutet, förklara att, därest sökanden såsom i ansökningen angivits avyttrar den till jordbruksfastigheten A hörande kreatursbesättningen, erhållen likvid icke skall upptagas till beskattning vare sig såsom intäkt av jordbruksfastighet eller tillfällig förvärvsverksamhet.

3) Fråga huruvida yrkesmässig byggnadsrörelse föreligger.

I ärende angående framställning om förhandsbesked förekom följande. Sökanden, som vore byggnadsingenjör, hade efter sin examen år 1941 tjänstgjort hos olika företag inom byggnadsbranschen fram till år 1945, då han trätt i tjänst hos det nybildade Byggnadsaktiebolaget A. Från början hade sökanden ägt hälften av aktierna i bolaget men förvärvat återstoden år 1948. Bolaget hade år 1952 försatts i konkurs. Efter konkursen och fram till år 1954 hade sökanden arbetat åt konkursförvaltaren och de borgensmän, genom vilkas försorg det största av bolagets byggnadsarbeten färdigställts. Sedan år 1954 vore sökanden anställd såsom företagsledare hos ett byggnadsbolag; aktierna i detta bolag innehades av sökandens hustru och bolagets styrelse

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

bestode av sökanden med hustrun som suppleant. År 1949 hade sökanden förvärvat en byggnadstomt. På tomten hade Byggnadsaktiebolaget A uppfört en byggnad på entreprenad för sökandens räkning. År 1954 hade sökanden efter påtryckningar från en av sina finansiärer nödgats överlåta fastigheten till denne. Vidare hade Byggnadsaktiebolaget A uppfört en sommarbostad åt sökanden å en tomt som denne ägde. År 1950 hade sökanden förvärvat andelarna i en fastighetsförening. Föreningen hade ägt en fastighet, som inköpts år 1942. Med tillämpning av förordningen om fondskatt hade sökanden år 1954 utköpt fastigheten från föreningen. Efter sökandens förvärv av andelarna hade endast absolut nödvändiga reparationer utförts å fastigheten. Arbetena hade utförts av anlitade entreprenörer och icke av sökanden eller de bolag, som ägdes av honom eller hans hustru. Sökandens avsikt med förvärvet hade ej varit att låta ombygga eller modernisera fastigheten. Anledningen till förvärvet hade varit att erbjudandet varit mycket fördelaktigt. Fastighetens taxeringsvärde utgjorde 350.000 kronor, varav byggnadsvärde 120.000 kronor.

Sökanden anhöll om förhandsbesked, huruvida vinst vid försäljning av den från föreningen utköpta fastigheten utgjorde för sökanden skattefri realisationsvinst eller ej samt, därest riksskattenämnden skulle finna vinsten utgöra skattepliktig intäkt, huru denna intäkt skulle beräknas.

Riksskattenämnden meddelade den 17 september 1957 följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner, att sökanden vid tiden för förvärvet av andelarna i fastighetsföreningen bedrev och alltjämt bedriver yrkesmässig byggnadsrörelse genom företag, tillhöriga honom eller hans hustru. På grund härav och då anledning icke föreligger till annat antagande än att föreningsandelarna förvärvats i och för nämnda rörelse, förklarar riksskattenämnden att vinst, som sökanden erhåller vid försäljning av den utav honom från föreningen år 1954 utköpta fastigheten, utgör för sökanden skattepliktig inkomst av rörelse. Riksskattenämnden — som i förevarande sammanhang icke har att taga ställning till frågan om och i vad mån sökanden må kunna i samband med avveckling av fastighetsföreningen medgivas avdrag för förlust å andelarna i föreningen — förklarar vidare, att vid beräknandet av vinsten å fastighetsförsäljningen avdraget för anskaffningskostnad skall bestämmas med utgångspunkt från köpeskillingen vid utköpet av fastigheten år 1954.

I besvär hos Regeringsrätten yrkade sökanden, att vinst vid försäljning av den ifrågavarande fastigheten måtte förklaras utgöra för sökanden skattefri realisationsvinst.

Regeringsrätten lämnade i utslag den 18 februari 1958 besvären utan bifall.

4) Angående beskattning av tävlingspris i visst fall.

I ärende angående framställning om förhandsbesked förekom i huvudsak följande. Sökanden, som vore anställd i en manufakturaffär, hade vunnit första pris i en pristävling, utlyst av ett aktiebolag som försålde strumpor. Priset bestode i en kostnadsfri flygresa till Hawaii och åter samt fritt uppehälle därstädes under ett par veckor. Värdet av tävlingspriset kunde beräknas till omkring 8.000 à 9.000 kronor. Tävlingen hade varit öppen endast för sådana personer, som antingen hade egen affär eller såsom anställda sålde bo-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

lagets strumpor. Uppgifterna i tävlingen hade varit att dels författa en "slogan" om högst 15 ord, i vilka bland annat namnet å strumporna inginge, dels ock kortfattat angiva tre argument vid försäljning av strumpor. Tävlingen hade bedömts av en jury. Vinsten kunde endast utnyttjas av vinnaren personligen och finge icke utbytas mot kontanter.

Sökanden anhöll om förhandsbesked, huruvida hon komme att beskattas för tävlingspriset.

Riksskattenämnden meddelade den 4 februari 1958 följande förhandsbesked: Riksskattenämnden, som förutsätter att sökanden icke äger utbyta eller överlåta ifrågavarande vinst, förklarar att vinsten, därest sökanden företager resan till Hawaii, med hänsyn till sökandens ekonomiska förhållanden och övriga omständigheter skall vid hennes inkomsttaxering upptagas till beskattning med ett värde av 2.000 kronor.

I besvär hos Regeringsrätten yrkade vederbörande taxeringsintendent, att resans skattemässiga värde måtte förklaras utgöra 8.000 kronor. Sökanden yrkade, att hon i förevarande hänseende måtte förklaras skattskyldig allenast för ett belopp, motsvarande värdet av inbesparade levnadskostnader under 21 dagar.

Regeringsrätten meddelade den 18 mars 1958 följande utslag: Enär vad i målet förekommit ej ger anledning till antagande, att sökanden genom att mottaga priset tillföres skattepliktig förmån utöver vad hon själv medgivit eller det värde, vartill hennes besparade levnadskostnader under tiden för resan kunna skattas, finner Kungl. Maj :t, med avslag å taxeringsintendentens besvär, skäligt att i anledning av sökandens talan, med ändring av det överklagade förhandsbeskedet, förklara sökanden, därest hon mottager priset, vid sin inkomsttaxering icke skattskyldig för högre belopp av prisets värde än det som motsvarar hennes besparade levnadskostnader under den tid resan varat.

5) Fråga om tillämpningen i visst fall av bestämmelserna om realisationsvinstbeskattning.

I ärende angående framställning om förhandsbesked förekom i huvudsak följande. Genom gåvobrev den 24 december 1955 hade en person A till sin dotter B, född 1954, såsom bidrag till hennes undervisning eller uppfostran bortgivit en revers å 24.600 kronor jämte 6 % ränta därå från den 1 januari 1956 till dess full betalning skett. Enligt gåvovillkoren skulle gåvan stå under förvaltning av särskilt tillsatt god man. Reversbeloppet skulle amorteras enligt viss plan, dock att det stode givaren fritt att när som helst inlösa reversen, vilket finge ske medelst penningar, aktier, kommanditlotter, obligationer eller andra värden enligt förvaltarens skälighetsprövning. Därefter hade A före 1955 års utgång inlöst ett belopp av 22.000 kronor av reversen med 220 stycken aktier i ett familjeföretag. I A:s år 1956 avlämnade självdeklaration hade aktierna i ifrågavarande bolag upptagits till 100 kronor per styck. I A:s och B:s år 1957 avlämnade deklarationer hade aktierna upptagits till 300 kronor per styck.

Förhandsbesked begärdes huruvida vinst, som uppkomme vid försäljning av de aktier B erhållit, utgjorde för henne skattepliktig realisationsvinst.

Riksskattenämnden meddelade den 10 december 1957 följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner, att B förvärvat ifrågavarande 220 aktier genom gåva från sin fader A och sålunda icke genom

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

köp, byte eller därmed jämförligt fång. På grund härav förklarar riksskattenämnden — som icke har att taga ställning till spörsmålet om gåvoskatt skall utgå i anledning av att reversen till ett belopp av 22.000 kronor inlösts med nyssnämnda aktier — att, om B försäljer nämnda aktier, frågan om och i vad mån skattepliktig realisationsvinst i anledning av försäljningen uppkommit för henne skall jämlikt 35 § 2 mom. andra stycket kommunalskattelagen bedömas med hänsyn till A:s förvärv av aktierna.

6) Köp eller gåva av fastighet?

I ärende angående framställning om förhandsbesked förekom bland annat följande. Sökanden vore ägare till en jordbruksegendom, som han förvärvat genom köp år 1947. Taxeringsvärdet å egendomen utgjorde enligt 1952 års allmänna fastighetstaxering 2.815.700 kronor och enligt 1957 års allmänna fastighetstaxering 5.815.000 kronor. Egendomen vore belastad med avdikningslån med 574.367 kronor och för intecknad gäld med 3.926.049 kronor eller med sammanlagt 4.500.416 kronor. Sökanden hade för avsikt att på vissa villkor såsom gåva till sin son överlåta $^1/_3$ av den fasta egendomen och till vardera av sina två döttrar $^1/_6$ av densamma. Enligt ett utkast till gåvobrev till en av döttrarna skulle såsom villkor gälla i huvudsak följande. Gåvotagaren skulle övertaga betalningsansvaret för egendomen besvärande gäld till ett belopp av 425.728 kronor, motsvarande dels $^1/_6$ av avdikningslånet och dels 330.000 kronor av ett till 3.121.549 kronor uppgående inteckningslån. Gåvan jämte avkastningen av densamma finge under en tid av tio år räknat från undertecknandet av gåvobrevet icke utan medgivande av givaren eller, om denne avlidit, av givarens hustru överlåtas, pantsättas, intecknas eller utmätas för gåvotagarens gäld eller utbrytas till självständig jordregisterenhet genom laga skifte eller annan lantmäteriförrättning. Intill den 30 juni 1962 skulle gåvan omhänderhavas av en förvaltare, vilken ensam ägde besluta om förvaltning av såväl gåvan som vad i dess ställe vid köp, byte eller därmed jämförligt fång kunde erhållas ävensom över dess avkastning. Förvaltaren skulle sålunda äga rätt att för gåvotagarens räkning utarrendera den överlåtna andelen av egendomen, varvid emellertid, så länge någon av gåvotagarens föräldrar vore i livet, denne skulle äga förhandsrätt att arrendera de bortgivna delarna av egendomen. Givaren förbehölle sig och sitt dödsbo eller sin efterlevande hustru rätt att genom försäljning av fastighetsdelen, i samband med försäljning av övriga andelar av egendomen till tredje man, utbyta den bortgivna egendomen i annan egendom. Därvid skulle iakttagas att vad som sattes i stället för den bortgivna egendomen till sitt sammanlagda värde skulle utgöra på den bortgivna fastighetsdelen belöpande andel av köpeskillingen för hela egendomen. Denna andel finge icke understiga den på gåvodelen belöpande andelen i det vid tiden för utbytet gällande taxeringsvärdet för hela egendomen. Skulle förvaltaren eller, efter den 30 juni 1962, gåvotagaren anse bjuden köpeskilling för låg, skulle värdet av gåvodelen bestämmas av tre skiftesmän utsedda, en av givaren, hans dödsbo respektive hans efterlevande maka, en av förvaltaren respektive, efter den 30 juni 1962, av gåvotagaren och den tredje av de sålunda utsedda. Förvaltaren skulle äga rätt att med givarens respektive hans änkas godkännande ändra eller komplet-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

tera vissa i gåvobrevsutkastet angivna föreskrifter, dock icke på sådant sätt att gåvan därigenom förlorade sin giltighet. Gåvan skulle för gåvotagarens räkning mottagas av en utav vederbörande häradsrätt förordnad god man. I lag och författningar meddelade eller blivande bestämmelser rörande vård, förvaltning och tillsyn av omyndigs egendom skulle icke i något avseende gälla eller vara normgivande för gåvans och dess avkastnings förvaltning, utan skulle denna fritt handhavas efter förvaltarens eget beprövande. Efter den 30 juni 1962 ägde gåvotagaren själv förvalta gåvan med iakttagande av föreskrifterna om inskränkning under 10 år i rätten till överlåtelse, pantsättning m. m. av egendomen. Om för gåvan meddelat villkor skulle vara av beskaffenhet att enligt lag medföra gåvans ogiltighet, skulle villkoret ifråga förfalla, men gåvan bestå.

Sökanden anhöll om förhandsbesked huruvida, därest en överlåtelse på ovan angivna villkor ägde rum, överlåtelsen i beskattningshänseende skulle behandlas som gåva.

Riksskattenämnden meddelade den 10 december 1957 följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner att — om sökanden på i ansökningen angivna villkor till sina tre barn överlåter två tredjedelar av sin ifrågakomna fasta egendom — överlåtelsen, på grund av det huvudsakliga syftet med densamma och med hänsyn till övriga omständigheter, är att vid inkomstbeskattningen bedöma såsom gåva till barnen och sålunda icke till någon del är att hänföra vare sig till sådan avyttring av fast egendom, som avses i 35 § 2 mom. kommunalskattelagen, eller till avyttring av växande skog i samband med avyttring av mark. På grund härav förklarar riksskattenämnden, att överlåtelsen icke skall föranleda till att sökanden beskattas för realisationsvinst eller för intäkt av skogsbruk.

7) Angående beskattning i vissa fall av utskiftning från utländska aktiebolag.

a) I ärende angående framställning från dödsboet efter A om förhandsbesked förekom i huvudsak följande. A avled år 1956 och efterlämnade såsom dödsbodelägare fyra barn, vilka samtliga voro svenska medborgare och bosatta i Sverige. I kvarlåtenskapen ingingo bland annat 245 aktier i ett schweiziskt aktiebolag B med säte i Schweiz. Bolagets aktiekapital utgjorde 250.000 schweizerfrancs fördelat å 250 stycken aktier. Den avlidne hade förvärvat aktierna år 1936 i samband med bolagets bildande. Återstående 5 aktier ägdes av en schweizisk medborgare. Bolagets styrelse utgjordes likaledes av en schweizisk medborgare, bosatt i Schweiz. Bolaget ägde aktier i svenska och utländska bolag, obligationer samt banktillgodohavanden. Bolagets verksamhet bestod allenast i förvaltning av dess tillgångar.

Dödsboet anhöll om förhandsbesked i följande fråga: "Därest aktiebolaget B upplöses genom likvidation och utskiftning verkställes å de dödsboet tillhöriga 245 aktierna i bolaget — sedan likvidationskostnaderna samt utskiftnings- med flera skatter i Schweiz betalats — antingen genom att bolagets resterande innehav av aktier med mera utskiftas å aktieägarna eller genom att, efter det bolaget försålt sitt hela innehav av aktier med mera, kontanta medel utskiftas till aktieägarna, kan dödsboet då bliva underkastat beskattning i Sverige för vad dödsboet må erhålla å sina aktier i B utöver vad A på sin tid betalt för dem?"

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

Riksskattenämnden meddelade den 2 oktober 1957 följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner, att ifrågavarande schweiziska bolag B är att hänföra till sådana företag, som avses i 64 § 2 mom. kommunalskattelagen, samt att bolaget förty enligt nämnda lag ävensom enligt förordningen om statlig inkomstskatt skall betraktas såsom svensk ekonomisk förening. På grund härav — och då kungörelsen den 1 april 1949 (nr 150) om tillämpning av ett mellan Sverige och Schweiziska Edsförbundet den 16 oktober 1948 ingånget avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet icke i förevarande fall föranleder avvikelse från eljest gällande regler — förklarar riksskattenämnden, att vad som från bolaget utskiftas till dödsboet utgör för dödsboet skattepliktig intäkt enligt bestämmelserna i 38 § 1 mom. sista stycket kommunalskattelagen.

I besvär hos Regeringsrätten yrkade dödsboet, att ifrågavarande utskiftning måtte förklaras utgöra för dödsboet icke skattepliktig intäkt.

Regeringsrätten fann i utslag den 18 februari 1958 ej skäl att göra ändring i riksskattenämndens förhandsbesked.

b) I ärende angående framställning om förhandsbesked förekom bland annat följande. Sökanden ägde sedan mer än 5 år $^2/_5$ av aktierna i tre danska aktiebolag, vilka bolag ägde och förvaltade fastigheter i Danmark. Övriga aktier i bolagen ägdes av sökandens fader och broder. Aktieägarna hade för avsikt att förvärva bolagens samtliga fastigheter efter gällande taxeringsvärden och därefter upplösa bolagen. Vid utskiftningen erhållna belopp komme att överstiga tillskjutet belopp.

Sökanden anhöll om förhandsbesked, huruvida utskiftade medel, i vad de överstege tillskjutet belopp, utgjorde för sökanden skattepliktig inkomst.

Riksskattenämnden meddelade den 10 december 1957 följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner att de belopp, som utskiftas till sökanden i anledning av att ifrågakomna tre danska aktiebolag upplösas, författningsenligt icke äro att hänföra till skattepliktig intäkt av kapital. På grund härav — och då beloppen ej heller utgöra intäkt i annan i 18 § kommunalskattelagen avsedd förvärvskälla än inkomst av kapital — förklarar riksskattenämnden, att vad sökanden genom utskiftningen erhåller, icke utgör för honom skattepliktig intäkt.

(Stockholm den 21 april 1958.)

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

Meddelanden från

Riksskattenämnden

Årg. 7 Nr 4 1958

1) Angående beskattningen av bidrag till flyttningskostnad samt avdrag i vissa fall för dylik kostnad.

I en ansökan från Svenska Siemens aktiebolag, Stockholm, om uttalande i taxeringsfråga anfördes bland annat följande. Bolagets svenska tillverkning vore förlagd till ett flertal platser i Stockholm och i Sävedalen utanför Göteborg. Bolaget stod i begrepp att såsom ett led i sina rationaliseringssträvanden överflytta tillverkningen från en del av de nuvarande fabrikerna till Eskilstuna. För vederbörande arbetare och tjänstemän, som önskade kvarstå i bolagets tjänst, komme omställningen av tillverkningen att medföra en tvångsförflyttning. Utöver att ombesörja den direkta transporten hade bolaget erbjudit de anställda ett flyttningsbidrag till ett belopp av 150 kronor per rum för tjänstemän och 300 kronor per lägenhet för arbetare.

Bolaget hemställde, att riksskattenämnden ville uttala sig om de skatterättsliga konsekvenserna av de föreslagna flyttningsbidragen.

Riksskattenämnden har den 29 april 1958 beslutat att såsom *anvisning till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalande:

Bidrag till flyttningskostnad, som annan arbetsgivare än staten lämnar till en anställd, utgör enligt 32 § kommunalskattelagen skattepliktig intäkt för den anställde, oavsett om bidraget lämnas i penningar eller i form av naturaprestation.

Vad angår frågan om den anställde äger tillgodonjuta avdrag för flyttningskostnad, bör i ett fall sådant som det med förevarande ansökan avsedda — utan hinder av att flyttningskostnad som regel icke är avdragsgill för den anställde — flyttningskostnaden anses utgöra kostnad för fullgörande av tjänsten och avdrag för skälig flyttningskostnad således medgivas enligt 33 § 1 mom. kommunalskattelagen.

2) Angående uppskov i vissa fall med taxering av medel, som insatts å skogskonto.

I skrivelse till riksskattenämnden har en taxeringsintendent hemställt om yttrande i följande fråga:

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

”Jämlikt 1 § förordningen den 27 mars 1954 om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto äger bl. a. fysisk person, som i sin deklaration har att uppgiva intäkt av skogsbruk, under vissa förutsättningar erhålla uppskov med taxering för intäkt. I 9 § samma förordning stadgas, att å skogskonto innestående medel skola tagas till beskattning som bruttointäkt av skogsbruk för det beskattningsår, under vilket skattskyldig överlåter fastighet, som utgör väsentlig del av förvärvskälla, för vilken skogskontoinsättning verkställts.

Tvekan har uppkommit, huruvida rätt till uppskov med beskattning för å skogskonto insatta medel föreligger för skattskyldig, som haft intäkt av skogsbruk utan att äga den fastighet, från vilken avverkning skett. Frågan blir aktuell i sådana fall, där skattskyldig i samband med avyttring av fastighet förbehållit sig avverkningsrätt. Senare skedd avverkning av sålunda förbehållen skog inbegripes nämligen enligt anvisningarna till 21 § kommunalskattelagen punkt 2, fjärde stycket, under skogsbruk.

Det förefaller klart, att rätten till skogskontoinsättning avsetts att knytas till innehavet av fastighet. Det åberopade stadgandet i 9 § får anses stödja en sådan uppfattning. Emellertid innehåller förordningen intet direkt stadgande härom. Ovannämnda slag av intäkt av skogsbruk skulle sålunda falla inom förordningens tillämpningsområde, såframt icke det ovannämnda stadgandet i 9 § analogivis bör tolkas så, att den som överlåtit fastighet, från vilken skog sedermera avyttras, icke är behörig erhålla uppskov med beskattning av vid avyttringen uppkommande intäkt.”

Riksskattenämnden har den 3 juni 1958 beslutat att såsom *anvisning till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalande.

Jämlikt 1 § förordningen den 27 mars 1954 (nr 142) om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto, må under vissa förutsättningar fysisk person, oskift dödsbo eller familjestiftelse, som i självdeklaration till ledning för taxering för inkomst har att uppgiva intäkt av skogsbruk, erhålla uppskov med taxeringen till kommunal och statlig inkomstskatt för den del av intäkten, som insatts å skogskonto.

Enligt punkt 2 fjärde stycket av anvisningarna till 21 § kommunalskattelagen inbegripes under begreppet skogsbruk skogsavverkning på grund av avverkningsrätt, som skattskyldig vid avyttring av fastighet förbehållit sig å den avyttrade fastigheten, medan däremot skogsavverkning å annans mark på grund av särskild upplåtelse av avverkningsrätt är att hänföra till rörelse.

Men hänsyn till vad som sålunda enligt kommunalskattelagen inbegripes under begreppet skogsbruk, böra bestämmelserna i ovannämnda förordning[1] tolkas så, att i förordningen avsedd skattskyldig, som vid avyttring av fastighet förbehållit sig avverkningsrätt å den avyttrade fastigheten, äger utan hinder av föreskriften i 9 § första stycket samma förordning genom insättning å skogskonto erhålla uppskov med taxering av sådan intäkt av skogsbruk, som är hänförlig till den förbehållna avverkningsrätten. Sådan insättning å skogskonto, som avser intäkt av skogsbruk hänförlig till tiden före avyttringen av fastigheten, bör däremot, om fastigheten utgjorde den väsentliga delen av förvärvskällan ifråga, enligt sistnämnda författningsrum återföras till beskattning för det beskattningsår, under vilket avyttringen av fastigheten ägde rum.

[1] Beträffande tolkningen av motsvarande uttryck i lagen den 14 december 1951 (nr 783) om investeringskonto för skog se prop. 1951: 225 sid 42.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

3) Realisation eller löpande försäljning av kreatur.

a) I ärende angående framställning om förhandsbesked förekom i huvudsak följande. Sökanden arrenderade två jordbruksfastigheter. Fastigheterna omfattade omkring 43 hektar. Kreatursbesättningen, som sökanden innehaft sedan mer än fem år, uppgick vid 1956 års utgång till 4 kor och 24 ungdjur. Enligt gällande arrendekontrakt ålåg det sökanden att å fastigheterna hålla minst 18 vuxna nötkreatur. Sökanden hade emellertid av fastighetsägaren erhållit tillstånd att bedriva jordbruket å fastigheterna kreaturslöst under tiden den 14 mars 1958—den 14 mars 1963. Sökanden ämnade avyttra hela kreatursbesättningen utom en hushållsko.

Sökanden hemställde om förhandsbesked huruvida berörda försäljning vore att anse såsom realisation eller löpande försäljning.

Riksskattenämnden meddelade den 20 januari 1958 följande förhandsbesked: Riksskattenämnden förklarar att, om sökanden i samband med en stadigvarande omläggning av jordbruksdriften till kreaturslöst jordbruk — vilken omläggning tager sig uttryck i ändrad växtodlingsplan, utökning av konstgödselgivan, utnyttjande av stallutrymmen och höskulle för förvaring av utsäde och spannmål, utökning av svinbesättningen och liknande faktiska åtgärder — avyttrar hela kreatursbesättningen utom en ko, nämnda avyttring skall anses såsom sådan realisation, varav intäkten icke skall upptagas såsom intäkt av jordbruksfastighet. Eftersom sökanden innehaft kreatursbesättningen mer än fem år, skall den vid dylik avyttring uppkommande vinsten icke heller anses såsom skattepliktig realisationsvinst.

I besvär hos Regeringsrätten yrkade vederbörande taxeringsintendent ändring.

Regeringsrätten meddelade den 3 juni 1958 följande utslag: Av vad i målet förekommit får anses framgå att genom försäljningen skulle åstadkommas en driftomläggning, som kan antagas bliva varaktig.

Emellertid måste vid bedömandet av frågan, om och i vad mån försäljningen på grund härav skulle vara att anse såsom realisation, hänsyn jämväl tagas till att sökanden bedrivit handel med kreatur genom inköp av kalvar och försäljning av dräktiga kvigor.

Vid sådant förhållande prövar Kungl. Maj:t skäligt att med ändring av överklagade förhandsbeskedet förklara försäljningen — vid vilken sökanden förutsättes behålla en ko — skola anses utgöra skattefri realisation såvitt den avser tre kor samt i övrigt löpande försäljning.

b) I ärende angående framställning från två personer om förhandsbesked förekom bland annat följande. Sökandena arrenderade sedan år 1948 jordbruksfastigheten A och sedan år 1953 jordbruksfastigheten B. Fastigheten A omfattade omkring 78 hektar samt fastigheten B omkring 15 hektar betesmark och 15 hektar åker. Å fastigheten A hade under de senaste tio åren planterats fruktträd å 15 hektar av den mark, som tidigare använts såsom betesmark. Sökandena skulle den 15 mars 1958 frånträda arrendet av B. På grund härav ämnade sökandena under våren 1958 genom försäljning nedbringa nötkreatursbesättningen från 48 till 10 djur. Sökandena skulle därefter inrikta produktionen på frukt och grönsaker. Inkomsten av jordbruket redovisades enligt kontantprincipen.

Sökandena anhöllo om förhandsbesked

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

huruvida berörda försäljning vore att anse såsom realisation eller löpande försäljning.

Riksskattenämnden meddelade den 10 april 1958 följande förhandsbesked: Riksskattenämnden förklarar att, om sökandena på i ansökningen angivet sätt under våren 1958, i samband med en stadigvarande omläggning av jordbruksdriften till i huvudsak vegetabilieproduktion, försälja hela nötkreatursbesättningen utom tio djur, nämnda avyttring skall anses såsom sådan realisation, därav intäkten icke skall upptagas såsom intäkt av jordbruksfastighet. Eftersom sökandena innehaft kreatursbesättningen mer än fem år, skall vid avyttringen uppkommande vinst icke heller anses såsom skattepliktig realisationsvinst.

I besvär hos Regeringsrätten yrkade vederbörande taxeringsintendent ändring.

Regeringsrätten fann i utslag den 11 juni 1958 ej skäl att göra ändring i förhandsbeskedet.

c) I ärende angående framställning om förhandsbesked förekom i huvudsak följande. Sökanden hade sedan år 1936 bedrivit uppfödning av varmblodiga hästar å en jordbruksfastighet i A kommun. Samma år hade sökanden köpt en fastighet med däråt befintlig stallbyggnad i B kommun, vilken fastighet var belägen i omedelbar närhet av en travbana. I stallbyggnaden hade sökanden varje år sedan förvärvet ständigt haft stationerade i medeltal 30 aktiva travhästar, som icke hade varit avelsdjur utan kapplöpningshästar och som deltagit i tävlingar å travbanan. Å jordbruksfastigheten hade sökanden däremot haft avelsston, hingstar och årsföl. Antalet hästar därstädes hade i medeltal varit omkring 90. Under de senaste åtta åren hade varje år hållits auktioner å jordbruksfastigheten, varvid alla "åringar" samt "tvååringar" försålts. Sökanden övervägde nu att i samband med försäljning av nyssnämnda stallbyggnad upphöra med drivandet av "travhäströrelsen" i B kommun. Han komme emellertid att fortsätta med uppfödningen av avelshästar samt travhästar på jordbruksfastigheten i A kommun. — Inkomsten av såväl travhästarna som avelsdjursförsäljningen och jordbruket i övrigt hade redovisats enligt kontantprincipen såsom intäkt av jordbruksfastighet å en och samma jordbruksbilaga.

Sökanden anhöll om förhandsbesked, huruvida den tilltänkta försäljningen av de travhästar, som voro stationerade vid travbanan, i samband med försäljning av stallbyggnaden vore att anse såsom realisation eller löpande försäljning.

Riksskattenämnden meddelade den 27 mars 1958 följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner, att sökanden bedriver uppfödning av hästar för avsalu. Vid angivna förhållande och då, såvitt visats, den tilltänkta försäljningen av de vid travbanan uppstallade hästarna icke innebär att antalet avelsdjur stadigvarande nedbringas, förklarar riksskattenämnden, att den likvid, som sökanden erhåller vid den tilltänkta avyttringen, utgör för sökanden skattepliktig intäkt.

d) I ärende angående framställning från två personer om förhandsbesked förekom i huvudsak följande. Sökandena ägde en jordbruksfastighet, som omfattade cirka 610 hektar, därav 312 hektar åker, 60 hektar kultiverad betesmark och 131 hektar naturlig äng. Kreatursbesättningen, som uppgick till 404 djur, hade angripits av lungmasksjuka hos kalv. Hittills hade 31 kvig- och tjurkalvar så försvagats genom sjukdomen, att de måst avlivas, utan att köttet kunnat säljas. Konsulterad vete-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

rinärexpertis hade framhållit betydelsen av att kalvarna stallades uppbundna så tidigt som möjligt samt att djuren såvitt möjligt även i övrigt vid uppstallning och betesgång höllos skilda åt. Den enda utvägen att efterleva veterinärernas råd vore att minska besättningen genom utförsäljning. Om sjukdomen icke drabbat besättningen, hade under 1957 högst 100 djur försålts. Den ytterligare försäljning, som kunde bliva erforderlig på grund av sjukdomen, beräknades omfatta ett femtiotal djur men antalet kunde bliva högre. Sökandena deklarerade inkomsten av jordbruket enligt kontantprincipen.

Förhandsbesked begärdes huruvida köpeskillingen för under år 1958 försålda kalvar, kvigor eller kor, i den mån köpeskillingen belöpte på ett antal djur överstigande 100 stycken, vore att anse såsom skattepliktig inkomst eller icke.

Riksskattenämnden meddelade den 10 april 1958 följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner den ifrågasatta försäljningen av djur under år 1958 vara att hänföra till löpande försäljning. Riksskattenämnden förklarar förty, att försäljningssumman utgör för sökandena skattepliktig intäkt av jordbruksfastighet.

4) Fråga bland annat om avdrag för avsättning till pensionsstiftelse i visst fall.

I ärende angående framställning från ett aktiebolag om förhandsbesked anfördes bland annat följande. Numera avlidne direktören A hade den 7 september 1951 sålt samtliga aktier i sökandebolaget. Vid extra bolagsstämma den 1 oktober 1951 beviljades A en livsvarig, indexreglerad pension, som från och med nämnda dag skulle utgå med 60.000 kronor per år. Om A skulle avlida före den 1 oktober 1961, skulle samma pension i stället tillfalla hans hustru B, dock högst för tiden till den 1 oktober 1961. A:s tre döttrar i tidigare äktenskap förde vid vederbörande rådhusrätt talan mot B och anhöll att dödsboet efter A måtte förklaras äga bättre rätt än B till de årliga utbetalningarna om 60.000 kronor jämte index i den mån dessa överstego B tillförsäkrad änkepension å 6.000 kronor jämte index. Rådhusrätten ogillade käromålet. A:s döttrar sökte ändring, men vederbörande hovrätt fastställde rådhusrättens dom. Döttrarna sökte revision och i Kungl. Maj:ts dom förklarades dödsboet efter A — med hänsyn till, bland annat, att värdet av den till A. under hans livstid utgående pensionen och änkepensionen till B utgjorde en väsentlig del av det vederlag för aktierna, som A betingade sig — äga bättre rätt än B till de från bolaget utgående beloppen, i vad beloppen överstego 6.000 kronor jämte indextillägg per år. Bolaget ansåg att den månatliga utbetalningen om 5.000 kronor jämte index var ur beskattningssynpunkt avdragsgill kostnad såsom varande en ursprungligen livsvarig pension med 10 års garanterad utbetalning. Bolaget ansåg även att denna pensionsutfästelse var sådan, att den kunde motivera avdragsgill avsättning till bolagets pensionsstiftelse.

Bolaget anhöll om förhandsbesked dels huruvida den pension å 60.000 kronor, som skulle utgå till den 1 oktober 1961, vore avdragsgill vid bolagets inkomsttaxering, oavsett Kungl. Maj:ts dom, dels ock huruvida pensionsåtagandet utgjorde grund för avdragsgill avsättning till bolagets pensionsstiftelse.

Riksskattenämnden meddelade den 10 april 1958 följande förhandsbesked: Riksskattenämnden förklarar

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

att sökandebolaget vid sina inkomsttaxeringar äger åtnjuta avdrag för de årliga utbetalningar, som bolaget verkställer på grund av sin skyldighet att utgiva den ifrågakomna indexreglerade pensionen å 60.000 kronor,

men att sökandebolaget — vid det förhållandet att värdet av pensionen till väsentlig del utgör vederlag för aktierna i sökandebolaget — icke äger att vid inkomsttaxeringen åtnjuta avdrag för avsättning till pensionsstiftelse för tryggande av utfästelsen att utgiva pensionen.

5) Angående rätt för aktiebolag, som lämnar garanti å försålda scooters och motorsågar, att erhålla avdrag för avsättning till garantifond.

I ärende angående ansökning om förhandsbesked från ett aktiebolag, som bedriver försäljning av bl. a. scooters och motorsågar för skogsbruk, anfördes:

"I försäljningsvillkoren stipuleras en garanti, vilken innebär, att bolaget — utan kostnad för köparen — svarar för alla reparationer på grund av materialfel, vilka uppstå inom ett halvt år från kundens inköpsdag hos återförsäljaren, d. v. s. ca 8 månader från bolagets leverans av varan till återförsäljaren (för motorsågen gäller dessutom att garantitiden för försäljningar under tiden februari—augusti räknas fr. o. m. sågningssäsongens början den 1 september) — — —.

Då kostnaderna för den garanti bolaget iklätt sig, som ovan nämnts, kunna uppstå inom ca 8 månader efter bolagets leveransdag, så har alltså bolaget vid varje bokslutstidpunkt vissa ansvarsförbindelser utelöpande, vilka med säkerhet komma att medföra kostnader under ett senare räkenskapsår än det år, då försäljningen ifråga från bolagets sida ägde rum och bokföringsmässigt redovisades."

Sökandebolaget anförde vidare, att i varje bokslut hänsyn borde tagas till garantiförbindelserna såsom en skuld samt att detta borde ske i form av avsättning till en garantifond. Bolaget redogjorde för de senaste årens omsättning (efter avdrag för returer) av ifrågavarande artiklar samt för sina direkta kostnader (material och verkstadslöner) under samma år med anledning av ifrågavarande garanti. Kostnaderna motsvarade ungefär en halv procent av omsättningen.

Förhandsbesked begärdes, huruvida avsättning till en garantifond med ett å sistförflutna räkenskapsårs omsättning, efter avdrag för returer, beräknat procentuellt belopp vore i princip skattemässigt godtagbar samt huruvida sagda avsättning i så fall finge utgöra en procent av omsättningen.

Riksskattenämnden meddelade den 29 april 1958 följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner det överensstämma med allmänna bokföringsgrunder och god köpmannased, att skälig avsättning till garantifond göres i sökandebolagets räkenskaper för beskattningsåret för täckande av de utgifter, som bolaget under det följande räkenskapsåret kommer att få vidkännas på grund av sina under beskattningsåret gjorda garantiåtaganden för försålda scooters och motorsågar. På grundval av den i ärendet förebragta utredningen bör avsättningen skäligen bestämmas till en halv procent av bolagets omsättning av nämnda artiklar under beskattningsåret, efter avdrag för returer.

På grund av det anförda förklarar riksskattenämnden, att sökandebolaget äger vid inkomsttaxeringen åtnjuta avdrag för avsättning till garantifond med belopp motsvarande högst en halv procent av bolagets omsättning av förenämnda artiklar under beskattningsåret, efter av-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

drag för returer. Härvid förutsättes att medel, som sålunda avsatts, nästkommande beskattningsår återföras till beskattning.

6) Fråga om avdrag i visst fall för avsättning till särskild investeringsfond för ersättande av avyttrat fartyg.

I ärende angående framställning från rederiaktiebolagen A och B om förhandsbesked förekom bland annat följande. Rederiaktiebolaget A ägde samtliga aktier i rederiaktiebolaget B. Bolagen drevos i fråga om ledning och verksamhet m. m. såsom om de voro ett enda företag. Under år 1957 hade A försålt ett fartyg och B ett annat fartyg. A hade under år 1956 beställt ett motortankfartyg för leverans år 1963. Bolagen hade för avsikt att avsätta likviderna för de försålda fartygen enligt gällande bestämmelser om särskild investeringsfond för ersättande av avyttrat fartyg.

Förhandsbesked begärdes, huruvida rederiaktiebolaget A vid 1958 års taxering ägde enligt 1954 års förordning med provisoriska bestämmelser om särskild investeringsfond för ersättande av avyttrat fartyg erhålla avdrag för avsättning till sådan investeringsfond — förutom med belopp, varmed likviden för av bolaget avyttrat fartyg inginge i den skattepliktiga intäkten av rörelsen för beskattningsåret 1957 — jämväl med belopp, som tillförts bolaget såsom koncernbidrag från rederiaktiebolaget B i den mån beloppet motsvarades av sådan likvid, som sistnämnda bolag under beskattningsåret erhållit för avyttrat fartyg.

Riksskattenämnden meddelade den 26 februari 1958 följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner att belopp, som må komma att såsom koncernbidrag överföras från rederiaktiebolaget B till rederiaktiebolaget A — oavsett att beloppet motsvarar likvid som rederiaktiebolaget B erhållit vid försäljning av fartyg — icke författningsenligt kan utnyttjas av rederiaktiebolaget A för sådan avsättning, som avses i förordningen den 19 februari 1954 (nr 40) med provisoriska bestämmelser om särskild investeringsfond för ersättande av avyttrat fartyg. På grund härav förklarar riksskattenämnden, att rederiaktiebolaget A icke äger att vid sin inkomsttaxering åtnjuta avdrag för avsättning till dylik investeringsfond av belopp, som på angivet sätt överförts från rederiaktiebolaget B.

7) Angående värdering av aktiebolags tillgångar vid utskiftning i samband med nedsättning av aktiekapitalet.

I ärende angående framställning från ett aktiebolag om förhandsbesked förekom i huvudsak följande. Bolaget hade å bolagsstämma den 27 april 1957 beslutat att aktiekapitalet skulle nedsättas från 500.000 kronor till 5.000 kronor medelst minskning av aktiernas nominella värde från 1.000 till 10 kronor. Beslutet hade den 5 juni 1957 registrerats hos patent- och registreringsverket. Bolaget hade emellertid ännu icke ansökt om rättens tillstånd till nedsättningens verkställande. Bolagets fordringar å styrelseledamöter, tillika aktieägare, vore större än som framginge av den per den 31 december 1956 upprättade balansräkningen, enär fordringarna under åren 1939—1943 nedskrivits med tillhopa omkring 145.000 kronor.

Bolaget anhöll om förhandsbesked i fråga, som av bolaget formulerats på följande sätt: Om bolaget verkställer sitt beslut om nedsättning av aktiekapitalet i

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

enlighet med bolagsstämmobeslutet den 27 april 1957, skall då de i bolagets balansräkning per den 31/12 1956 angivna värdena å tillgångar och skulder (utan hänsyn till eventuellt förefintliga dolda reserver) läggas till grund vid bestämmandet av det till utskiftningsskatt beskattningsbara beloppet? Skulle riksskattenämnden finna att värdesättningen å bolagets tillgångar och skulder i nämnda balansräkning icke kan följas vid taxeringen till utskiftningsskatt önskar bolaget erhålla besked om, vilken eller vilka poster i balansräkningen som måste omvärderas vid en kommande taxering till utskiftningsskatt.

Riksskattenämnden meddelade den 31 oktober 1957 följande förhandsbesked: Riksskattenämnden förklarar att — om bolagets aktiekapital nedsättes i enlighet med ifrågakomna beslut å bolagsstämma den 27 april 1957 och skifte av tillgångar i bolaget på grund härav företages — bolagets egna fonder skola vid bestämmandet av det till utskiftningsskatt beskattningsbara beloppet upptagas i enlighet med bolagets balansräkning per den 31 december 1956.

I besvär hos Regeringsrätten yrkade vederbörande taxeringsintendent, att Kungl. Maj:t måtte förklara, att det nominella värdet å bolagets fordringar å aktieägarna samt taxeringsvärdet å bolagets fastigheter skulle läggas till grund vid beräkningen av det till utskiftningsskatt beskattningsbara beloppet.

Regeringsrätten meddelade den 18 mars 1958 följande utslag:

Enligt femte stycket anvisningarna till förordningen om skatt vid utskiftning av aktiebolags tillgångar bör till grund för värderingen av bolagets tillgångar vid tiden för utskiftningen läggas den av bolaget senast före utskiftningen upprättade balansräkningen. Kungl. Maj:t finner sagda bestämmelse vara så att förstå, att avvikelse från den i räkenskaperna gjorda värdesättningen må ske i den mån detta påkallas av särskilda omständigheter.

Vad angår taxeringsintendentens yrkande att värdet av bolagets fastigheter, med avvikelse härutinnan från balansräkningen, vid taxeringen till utskiftningsskatt måtte beräknas med ledning av det fastigheterna åsatta taxeringsvärdet, finner Kungl. Maj:t sådana särskilda omständigheter icke föreligga, vilka grunda anledning till frångående av värdesättningen enligt balansräkningen.

Beträffande åter taxeringsintendentens yrkande i fråga om bolagets fordringar å dess styrelseledamöter, tillika aktieägare i bolaget, finner Kungl. Maj:t — vid det förhållandet att i målet icke ens påståtts att dessa fordringar skulle vara till någon del osäkra eller att desamma av annan grund bort räkenskapsmässigt värderas under sitt nominella värde — särskilda omständigheter föranleda att desamma i nu förevarande sammanhang upptagas till annat värde än det i balansräkningen upptagna, nämligen till sistnämnda värde ökat med det belopp, varmed samma fordringar i räkenskaperna nedskrivits.

Vid nu angivna förhållanden prövar Kungl. Maj:t lagligt att, med ändring av det överklagade förhandsbeskedet, förklara att, om bolaget genomför de i ansökningen om förhandsbesked angivna åtgärderna, därav föranledd taxering till utskiftningsskatt skall grundas på en värdering av berörda fordringar till deras nominella belopp.

(Stockholm den 10 september 1958)

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

Meddelanden från

Riksskattenämnden

Årg. 7 Nr 5 1958

1) Angående skyldighet för försäkringsanstalt att i vissa fall lämna kontrolluppgifter.

I framställning från en taxeringsintendent om uttalande av riksskattenämnden angående försäkringsanstalts skyldighet att i vissa fall lämna kontrolluppgifter anfördes bland annat:

"Enligt 37 § 1 mom. tredje punkten taxeringsförordningen åligger det, med viss begränsning, försäkringsanstalt och understödsförening att till ledning vid inkomsttaxeringen varje år utan anmaning meddela uppgift för envar, som under nästföregående år uppburit belopp på grund av försäkring av den art att skatteplikt föreligger för beloppet.

Då det emellertid kommit till min kännedom att vissa sakförsäkringsbolag i fråga om utbetalningar på grund av kreatursförsäkring samt försäkring mot hagelskada icke fullgjort berörda uppgiftsskyldighet har kontakt tagits med vederbörande bolag för åstadkommande av rättelse. I ett fall beträffande hagelskadeförsäkringar har vederbörande bolag gjort gällande, att berörda uppgiftsskyldighet icke skulle åvila bolaget. Denna uppfattning synes bolaget ha bibragts bland annat

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

genom en cirkulärskrivelse av den 12 februari 1952 från Svenska Försäkringsbolags Riksförbund. I nämnda skrivelse hävdas sålunda att berörda uppgiftsskyldighet icke skulle avse sådana ersättningar på grund av skadeförsäkring, som enligt bestämmelserna i kommunalskattelagen utgöra intäkt av jordbruksfastighet, annan fastighet eller rörelse. Jag anser för egen del en dylik tolkning klart felaktig i all synnerhet då det gäller ersättningar som mera regelmässigt utgöra för mottagaren skattepliktig intäkt, t. ex. ersättning för hagelskada, för skada å växande skog, å levande och döda inventarier i jordbruk och rörelse, å spannmål, hö, halm och dylikt i jordbruk samt inneliggande lager i rörelse."

Efter remiss har Svenska försäkringsbolags riksförbund avgivit yttrande i ärendet.

Riksskattenämnden har den 3 juni 1958 beslutat att såsom *anvisning till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalande.

Föreskriften i 37 § 1 mom. punkt 3 i 1956 års taxeringsförordning angående skyldighet för försäkringsanstalt och understödsförening att lämna uppgift å den som uppburit belopp "på grund av försäkring av den art att skatteplikt för beloppet föreligger" är i sin nu citerade del likalydande med motsvarande stadgande (33 §) i 1928 års taxeringsförordning, där stadgandet erhöll ifrågavarande lydelse genom förordningen den 26 maj 1950, nr 313. Av förarbetena till sistnämnda förordning framgår, att med stadgandet egentligen endast åsyftades personförsäkringar. I proposition nr 160 till 1955 års riksdag angående vissa ändringar i 1928 års taxeringsförordning m. m. föreslogs sådan ändring av ifrågavarande stadgande att uppgiftsskyldigheten skulle avse "annan försäkring än sakförsäkring". Förslaget godtogs emellertid icke av riksdagen utan bibehölls den dittillsvarande lydelsen; därvid uttalades allenast att beträffande de i propositionen föreslagna stadgandena om uppgifter från försäkringsgivare "vissa smärre jämkningar av huvudsakligen redaktionell natur befunnits påkallade" (jfr bevillningsutskottets betänkande nr 46 år 1955 sid. 22). Avsikten med bibehållandet av den äldre lydelsen torde hava varit att därigenom klargöra, att uppgiftsskyldigheten även omfattade exempelvis livränta på grund av ansvarigshets- eller trafikförsäkring, ehuru sådan försäkring försäkringstekniskt icke hänföres till personförsäkring utan till sakförsäkring. Anledningen till denna särbehandling av försäkringsersättningar i form av pension eller annan livränta torde vara, att dylik ersättning enligt kommunalskattelagen principiellt alltid utgör skattepliktig intäkt.

I enlighet med det anförda bör under det i 37 § 1 mom. punkt 3 i 1956 års taxeringsförordning förekommande uttrycket "försäkring av den art att skatteplikt för beloppet föreligger" icke inbegripas sakförsäkring, såvida icke fråga är om ersättning i form av pension eller annan livränta eller om sådant i stället för livränta utbetalat engångsbelopp, som avses i anvisningarna till 19 § kommunalskattelagen andra stycket första meningen. Skyldighet att utan anmaning lämna kontrolluppgift bör sålunda icke anses föreligga beträffande belopp, som utbetalats på grund av exempelvis försäkring av skog, gröda eller kreatur, trots att sådant belopp i regel utgör för mottagaren skattepliktig intäkt.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

2) Fråga i visst fall om tolkningen av 1955 års förordning om investeringsfonder för konjunkturutjämning.

I en till riksskattenämnden inkommen framställning anfördes:

"Sedan Kungl. Arbetsmarknadsstyrelsen i ett flertal fall medgivit, att investeringsfonden för konjunkturutjämning (enl. 1955 års KF) får tagas i anspråk för investering i byggnader under beskattningsår, som skola vara föremål för taxering år 1959 och 1960, får jag härmed på uppdrag av vissa företag framställa följande fråga.

Om användandet av investeringsfond avser byggnadsarbeten, som pågå under två beskattningsår, skall då vid taxeringen avräkning ske för varje år för sig eller är det tillåtet att betrakta de båda åren som en period och således verkställa den definitiva, taxeringsmässiga avräkningen för i anspråktagandet av investeringsfonden vid 1960 års taxering? Skall noggrann avräkning verkställas vid vart och ett av de ifrågavarande beskattningsårens utgång, måste skattskyldig tillse, att uttag ur riksbanken icke sker med högre belopp än 40 % av den byggnadskostnad, som hänför sig till beskattningsåret. Då för pågående arbeten den per utgången av beskattningsåret upplupna kostnaden blir känd först viss tid efter beskattningsårets utgång, kan det bliva svårt att uppnå rätt proportion mellan kostnad för beskattningsåret och uttag av spärrkontomedel från riksbanken för samma period."

I anledning av framställningen och då från andra håll gjorts underhandsförfrågningar av liknande art har riksskattenämnden den 26 september 1958 beslutat att såsom *anvisning till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalande.

Enligt 11 § andra stycket förordningen den 27 maj 1955 (nr 256) om investeringsfonder för konjunkturutjämning må företag — som enligt beslut av arbetsmarknadsstyrelsen fått taga i anspråk fondmedel under flera på varandra följande beskattningsår för ny-, till- eller ombyggnad eller för underhållsarbeten å byggnad och som utfört arbetena under flera av dessa år — under det sista av de i arbetsmarknadsstyrelsens beslut avsedda beskattningsåren taga fonden i anspråk för avskrivning å byggnaden eller för täckande av underhållskostnaden med högst ett belopp motsvarande de uppkomna kostnaderna under de ifrågavarande åren; förutsättning härför är dock att avdrag för kostnaderna icke redan skett under det eller de tidigare åren.

Vidare äger enligt 16 § samma förordning företag, som fått tillstånd att taga investeringsfond i anspråk, från konto för investering utfå 40 procent av det belopp av investeringsfonden som enligt tillståndet må tagas i anspråk.

Med hänsyn till ovannämnda bestämmelser bör hinder icke anses föreligga mot att ett företag — i fall då tillstånd att taga investeringsfond i anspråk omfattar flera på varandra följande år — tager de i tillståndsbeslutet angivna fondmedlen i anspråk under det sista av de ifrågakomna åren för avskrivning å byggnad eller för täckande av kostnad för underhållsarbeten å byggnad, oaktat uttag från konto för investering i riksbanken skett under tidigare år med större belopp än som motsvarar 40 % av de till sistnämnda år hänförliga byggnads- eller underhållskostnaderna. Det sagda avser även det fall att företaget under det första året

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

uttagit hela det belopp, som i anledning av tillståndsbeslutet må uttagas från riksbanken. Som förutsättning för det sagda gäller dock, att avdrag för kostnaderna icke redan skett under tidigare år.

3) Fråga om avdrag för koncernbidrag mellan rederiaktiebolag.

I ärende angående framställning från rederiaktiebolaget A om förhandsbesked, i vilken framställning rederiaktiebolaget B instämt, anfördes bland annat följande:

Sedan slutet av år 1956 äger bolaget A samtliga 3.000 aktier å nom. Kr. 1.000:— per aktie i rederiaktiebolaget B, vilket bolag bildades år 1939. Tillkomsten av detta bolag grundade sig på följande förhållande. A hade enligt ett år 1938 tecknat kontrakt beställt ett tankmotorfartyg om c:a 15.000 d. w. ton. På grund av det ständigt stegrade behovet av tonnage måste A:s linjeflotta ökas. Då det visade sig, att priserna å nytt tonnage började stiga samtidigt med att nya linjefartyg måste anskaffas, ansåg bolagets ledning försiktigheten bjuda, att bolaget ensamt ej borde taga risken för beställningen av ovannämnda tankmotorfartyg. Då A:s ledning erfarit, att ett annat företag, C, hade planer på att importera olja och bilda ett eget rederi, träffades överenskommelse med C, att detta skulle ingå som hälftendelägare tillsammans med A i det nya bolaget. Från år 1939 till slutet av år 1956 ägdes B till hälften vardera av A och C, men ledningen av B och administrationen därav sköttes under hela sagda tid uteslutande av A på sätt framgår av det följande. Den 31/12 1956 ägde A 49 fartyg om tillhopa c:a 150.000 d. w. ton, därav 3 tankmotorfartyg om c:a 48.000 d. w. ton. Samma dag hade B 5 fartyg om tillhopa c:a 32.000 d. w. ton, varav 3 tankmotorfartyg om c:a 30.000 d. w. ton. Härav framgår, att båda dessa bolag driva rederirörelse samt att deras tanktonnage tillhopa motsvarar något mer än 42 % av hela deras sammanlagda flotta. Dessutom ha 2 nya tankmotorfartyg beställts, ett av A om 24.300 d. w. ton med leverans i slutet av 1958 och ett för B om 24.200 d. w. ton med leverans i slutet av 1959 — — —. B ägde år 1956 även två lastmotorfartyg, varav det ena såldes i början av år 1957, medan det andra drives av A i dess linjetrafik och detta bolag uppbär inkomsterna från fartyget samt svarar för alla dess driftkostnader. I den mån vinst uppstår å detta fartyg, kommer B att erhålla viss del därav. Till belysande av att sistnämnda fartyg ingår i A:s linjeflotta må nämnas, att fartyget har samma skorstensmärke som nyssnämnda bolags egna fartyg. Vad angår ledningen och samarbetet mellan dessa bolag må framhållas, att båda bolagen ha samma verkställande direktör, samt att administrationen av B helt skötes av A. Alla fraktavtal, köp och försäljning av fartyg, nybeställningar, tekniska och nautiska angelägenheter, inköp av förnödenheter och förbrukningsartiklar till fartygen, personfrågor, försäkringsfrågor samt kamerala ärenden av alla slag handhavas av A för B. Sistnämnda bolag har ej något eget kontor utan verksamheten är helt förlagd till A med dess personal. Befälhavarna å B:s fartyg äro genom kontrakt anställda hos A och få sin tilläggspension från detta bolag. Allt befäl ombord i B:s fartyg är gemensamt för de båda bolagen och skiftas i mån av behov mellan de båda bolagens fartyg. Denna ordning har gällt sedan B bildades, och gäller alltjämt. — — —. Av det ovan an-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

förda framgår, att A är moderbolag till B, att båda bolagen bedriva samma slags verksamhet och hava gemensam ledning och administration, samt att B:s flotta är en del av A:s. Här föreligger sålunda ett klart koncernförhållande eller m. a. o. B:s verksamhet utgör en del av A:s rörelse. Under åberopande av det ovan anförda och då viss tveksamhet föreligger om den skattemässiga behandlingen av koncernbidrag, får A anhålla om följande förhandsbesked: 1) huruvida B är berättigat att vid 1958 års taxering erhålla avdrag för ett belopp av upp till 1.000.000 kronor, vilket belopp avses bliva överfört såsom koncernbidrag till A för beskattningsåret 1957. Beloppet kommer att bokföras såsom inkomst hos A; 2) huruvida i bokföringen såsom koncernbidrag redovisad resultatsöverflyttning från A till B respektive från det sistnämnda bolaget till A godkännas vid kommande års taxeringar efter år 1958. De på nu angivet sätt överförda beloppen komma givetvis att redovisas i respektive bolags bokföring.

Riksskattenämnden meddelade den 27 mars 1958 följande förhandsbesked: Riksskattenämnden finner sådant samband föreligga mellan ifrågavarande bolags organisation och verksamhet, att ett s. k. koncernbidrag från B till A är att anse såsom en det förstnämnda bolagets omkostnad för intäkternas förvärvande eller bibehållande. Riksskattenämnden förklarar förty, att B äger att vid 1958 års inkomsttaxering erhålla avdrag för ifrågavarande koncernbidrag å högst 1.000.000 kronor till A. I övrigt finner riksskattenämnden förhandsbesked i ärendet för närvarande icke böra meddelas och avvisar förty framställningen härutinnan.

Två av de i ärendet deltagande ledamöterna anmälde skiljaktig mening och anförde.

En gemensamhet i driften av två företag, som allenast består däri att administrationen av det ena skötes av det andra, kan icke anses vara av sådant slag att avdrag, såsom för koncernbidrag, kan ifrågakomma för vad det förra företaget utgiver till det senare. På grund härav och då det icke utretts, att de båda bolag, varom nu är fråga, på annat sätt äro beroende av varandra för verksamhetens bedrivande, kan B enligt vår mening icke medgivas avdrag, såsom för koncernbidrag, vid 1958 års taxering för det i ansökningen omnämnda beloppet 1.000.000 kronor.

I besvär hos Regeringsrätten yrkade vederbörande taxeringsintendent i första hand, att Kungl. Maj:t måtte förklara, att B icke ägde åtnjuta avdrag för koncernbidrag till A samt, i andra hand, att Kungl. Maj:t måtte förklara, att rätten till avdrag endast finge omfatta ett belopp av högst 150.000 kronor.

Regeringsrätten meddelade den 2 september 1958 följande utslag: Kungl. Maj:t, som finner den till bedömande föreliggande frågan avse huruvida B äger att vid 1958 års inkomsttaxering njuta avdrag för bidrag till A utöver vad som kan anses utgöra vederlag för utfört arbete, prövar lagligt att, med ändring av överklagade förhandsbeskedet, förklara i målet andragna omständigheter icke utgöra tillräckligt skäl för beviljande av dylikt avdrag.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

4) Fråga vid realisationsvinstbeskattning huruvida gåvotagare, som försäljer från skyldeman bekommen egendom, äger tillgodoräkna sig tid, som skyldemannen enligt fondskatteförordningen skulle ägt medräkna, därest han sålt egendomen.

I ärende angående framställning om förhandsbesked förekom bland annat följande. Fyra personer hade ur ett fastighetsaktiebolag i enlighet med fondskatteförordningens bestämmelser utköpt vissa fastigheter samt därefter såsom gåva överlåtit fastigheterna till elva andra personer, vilka alla utom en (här betecknad A) stodo i skyldskapsförhållande till givarna.

Förhandsbesked begärdes huruvida gåvotagarna vid en eventuell försäljning av fastigheterna finge, med avseende på frågan om skattepliktig realisationsvinst förelåge, tillgodoräkna sig tiden från fastighetsaktiebolagets förvärv av fastigheterna.

Riksskattenämnden meddelade den 26 februari 1958 följande förhandsbesked: Enär A icke förvärvat sin andel i ifrågavarande fastigheter genom fång, som avses i 35 § 2 mom. första eller andra stycket kommunalskattelagen, förklarar riksskattenämnden, att på honom belöpande del av vinst, som uppkommer vid försäljning av fastigheterna, icke utgör skattepliktig realisationsvinst.

Beträffande övriga gåvotagare finner riksskattenämnden, att dessa förvärvat sina andelar i fastigheterna genom gåvor från skyldemän samt att givarna — därest de hade försålt fastigheterna — jämlikt 7 § första stycket förordningen den 21 maj 1954 (nr 264) om skatt på fonderade vinstmedel (fondskatt) skulle vid tillämpning av bestämmelserna om realisationsvinstbeskattning ansetts hava förvärvat fastigheterna vid tidpunkten för det ifrågakomna fastighetsaktiebolagets förvärv av desamma. På grund härav förklarar riksskattenämnden, jämlikt grunderna för 35 § 2 mom. andra stycket kommunalskattelagen, att vid bedömandet av i vad mån den tilltänkta försäljningen medför skattepliktig realisationsvinst för gåvotagarna — med undantag för ovannämnda A — skall så anses som om de förvärvat egendomen vid tidpunkten för fastighetsaktiebolagets förvärv därav.

5) Fråga om hur stor andel av avkastningen av en s. k. from stiftelses kapital som må fonderas utan att stiftelsen anses såsom oinskränkt skattskyldig.

I ärende angående framställning från en stiftelse om förhandsbesked förekom bland annat följande. Stiftelsen hade tillkommit genom testamente år 1941. Enligt stadgarna vore stiftelsens ändamål att utöva välgörenhet bland behövande, att stödja litterär och konstnärlig verksamhet, att främja vetenskaplig forskning samt att understödja studie- och undervisningsverksamhet inom landet. Jämlikt föreskrift i stadgarna finge, innan stiftelsens tillgångar uppnått ett belopp av 10.000.000 kronor, endast 60 procent av avkastningen disponeras för stiftelsens ändamål, medan återstoden skulle läggas till kapitalet. Enligt 1957 års självdeklaration hade stiftelsens förmögenhet vid utgången av år 1956 uppgått till 6.191.000 kronor. Vid 1957 års taxering hade vederbörande taxeringsnämnd taxerat stiftelsen såsom oinskränkt skattskyldig, enär stiftelsen icke ansetts hava bedrivit sin verksamhet i sådan omfattning, som skä-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

ligen svarade mot avkastningen av stiftelsens tillgångar. Stiftelsens styrelse, som jämlikt stadgarna vore skyldig att tillvarataga förefintliga möjligheter till lättnader i stiftelsens beskattning, hade hos Kungl. Maj :t hemställt att stadgarna måtte få ändras på sådant sätt, att 80 procent av den årliga avkastningen skulle kunna utdelas och återstoden fonderas intill dess kapitalet uppnått åsyftade 10.000.000 kronor. För att underlätta bifall till permutationen vore det av vikt, att stiftelsen kunde visa, att den föreslagna ändringen av stadgarna komme att medföra skattefrihet. För att stiftelsens kapital inom rimlig tid skulle kunna uppnå det åsyftade beloppet, 10.000.000 kronor, vore det därjämte av intresse för stiftelsen att få veta i vilken utsträckning fondering finge verkställas utan att stiftelsen därigenom komme att betraktas såsom oinskränkt skattskyldig. Innan kapitalet uppnått sitt maximum kunde nämligen stiftelsen icke verka såsom den samhällsgagnande institution, som stiftaren avsett. Stiftelsens styrelse ämnade lämna bidrag till icke skattefria ändamål med allenast ett par procent av avkastningen.

Stiftelsen anhöll om förhandsbesked dels huruvida stiftelsen med hänsyn till sitt ändamål vore begränsat skattskyldig, därest i enlighet med den tilltänkta stadgeändringen 20 procent av den årliga avkastningen fonderades, dels ock huruvida stiftelsen komme att anses såsom oinskränkt skattskyldig, därest i stället 30 procent av den årliga avkastningen bleve fonderad.

Riksskattenämnden meddelade den 20 januari 1958 följande förhandsbesked: Riksskattenämnden förklarar att — om stiftelsens stadgar efter Kungl. Maj :ts medgivande ändras på sätt i ansökningen angivits — det förhållandet, att högst 20 procent av den årliga avkastningen å stiftelsens tillgångar fonderas, intill dess tillgångarna uppgå till 10 miljoner kronor, icke skall medföra, att stiftelsen skall anses skattskyldig för inkomst och förmögenhet utöver vad som följer av bestämmelserna i 53 § 1 mom. e) kommunalskattelagen, 7 § första stycket f) förordningen om statlig inkomstskatt samt 6 § 1 mom. första stycket b) förordningen om statlig förmögenhetsskatt. För det fall åter att 30 procent av den årliga avkastningen fonderas, förklarar riksskattenämnden stiftelsen vara oinskränkt skattskyldig jämlikt 53 § 1 mom. f) kommunalskattelagen, 6 § 1 mom. b) förordningen om statlig inkomstskatt samt 6 § 1 mom. första stycket b) förordningen om statlig förmögenhetsskatt.

I besvär hos Regeringsrätten yrkade stiftelsen, att stiftelsen måtte förklaras vara begränsat skattskyldig, därest 30 procent av den årliga avkastningen fonderades.

Regeringsrätten meddelade den 2 september 1958 följande utslag: Kungl. Maj :t, som finner överklagade förhandsbeskedet icke böra så förstås, att den omständigheten, att stiftelsen under särskilda förhållanden visst år fonderar mer än tjugu procent av avkastningen, ovillkorligen skall inverka på frågan om skattskyldigheten, lämnar besvären utan bifall.

Ett regeringsråd yttrade, med instämmande av ett annat regeringsråd, följande:

”Jag finner, med ändring av riksskattenämndens beslut, skäligt förklara det förhållandet att högst 30 procent av den årliga avkastningen å stiftelsens tillgångar fonderas, intill dess tillgångarna uppgå till 10 miljoner kronor, icke skall medföra,

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

att stiftelsen skall anses skattskyldig för inkomst och förmögenhet utöver vad som följer av bestämmelserna i 53 § 1 mom. e) kommunalskattelagen, 7 § första stycket f) förordningen om statlig inkomstskatt samt 6 § 1 mom. första stycket b) förordningen om statlig förmögenhetsskatt."

(Stockholm den 31 oktober 1958)

R 48

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

Meddelanden från

Riksskattenämnden

Årg. 7 Nr 6 1958

Värden å djur och inventarier vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet enligt bokföringsmässiga grunder.

För beräkning av inkomst av jordbruksfastighet enligt bokföringsmässiga grunder har riksskattenämnden att årligen fastställa värden å djur och inventarier. Dessa värden äro avsedda att användas som ingångsvärden vid övergång till ifrågavarande redovisningsmetod. Värdena å djur äro därjämte avsedda att ligga till grund för värdesättningen av djur för skattskyldiga, som redan tillämpa bokföringsmässig redovisning.

För ifrågavarande ändamål har riksskattenämnden med verkan från och med den 25 november 1958 fastställt de värden å djur och inventarier, som angivas i efterföljande förteckning. De däri upptagna *värdena motsvara 80 procent av genomsnittspriserna under tiden den 1 oktober 1957—den 30 september 1958.*

Beträffande tillämpningen av värdena gäller följande

a) för skattskyldig, som övergår till bokföringsmässig redovisning.

För skattskyldig, som övergår till beräkning av inkomst av jordbruksfastighet enligt bokföringsmässiga grunder, skola — enligt övergångsbestämmelserna till lagen den 7 december 1951 (nr 790) om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) — djur och inventarier vid beskattningsårets *ingång* värderas till belopp motsvarande den ursprungliga kostnaden för nyuppsättning av djuren och inventarierna. Därest nämnda kostnad icke kan visas, skall värdet å befintliga djur och inventarier, där icke särskilda omständigheter till annat föranleda, upptagas till belopp, som motsvara de värden, som av riksskattenämnden fastställts närmast före det första räkenskapsårets ingång. Har riksskattenämnden icke fastställt värde å djur, bestämmes värdet till allmänna saluvärdet, reducerat med det procenttal, varmed de av nämnden närmast före nyssnämnda tidpunkt fastställda värdena

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

å olika slag av djur understiga motsvarande genomsnittspriser å dessa djurslag.

Härav framgår att beträffande såväl djur som inventarier två olika metoder ifrågakomma för fastställande av ingångsvärdet. I första hand skall såsom ingångsvärde upptagas den skattskyldiges ursprungliga nyuppsättningskostnad och detta oavsett om den skattskyldige köpt inventarierna nya eller i andra hand. Om denna kostnad icke *kan* visas — exempelvis därför att nyuppsättningen ligger långt tillbaka i tiden — må en schablonmässig värdering ske enligt de av riksskattenämnden fastställda värdena. Då omständigheterna därtill föranleda, må värderingen av djur ske enligt den ena metoden och värderingen av inventarier enligt den andra metoden. Däremot kunna icke båda metoderna användas samtidigt för värdering *inom* den ena respektive andra gruppen. Den värderingsmetod, som kommer till användning, skall sålunda avse *hela* djurbeståndet respektive *hela* inventariebeståndet.

De av riksskattenämnden fastställda värdena för *djur* utgöra medelvärden. Jämkning av värdena kan ifrågakomma, där särskilda omständigheter därtill föranleda, exempelvis om djurbesättningen är särskilt god eller särskilt dålig. Vid bedömande av huruvida jämkning bör komma i fråga bör värdet å besättningen jämföras med de verkliga genomsnittspriserna under nämnda tidsperiod d. v. s. de i förteckningen angivna värdena ökade med 25 procent. — Beträffande sådana djur, exempelvis dyrbarare avelsdjur, som icke upptagas i förteckningen, bestämmes värdet till allmänna saluvärdet, reducerat med 20 procent.

Värdena för *inventarier* kunna likaledes jämkas i särskilda fall, t. ex. om befintligt inventarium avsevärt skiljer sig från i förteckningen upptaget. Däremot skall någon jämkning av värdena icke ske med hänsyn till inventariernas ålder eller det skick vari de befinna sig. Icke heller påverkas värderingen enligt schablonmetoden av den omständigheten att ett redskap inköpts i begagnat skick. Självfallet må dock värde upptagas allenast för i bruk varande inventarier och sålunda icke för utrangerade inventarier.

De i förteckningen upptagna värdena avse icke *fasta maskiner* och *andra fasta inventarier*. Värdet å sådana maskiner och inventarier skall — enligt punkt 2 b) sista stycket i nämnda övergångsbestämmelser — upptagas till belopp, motsvarande anskaffningskostnaden, minskad med beloppet av åtnjutna å maskinerna belöpande värdeminskningsavdrag. Kan anskaffningskostnaden icke visas, skall värdet bestämmas till skäligt belopp, motsvarande uppskattat saluvärde.

Oavsett om värderingen av djur och inventarier sker till den ursprungliga nyuppsättningskostnaden eller till de av riksskattenämnden fastställda värdena gäller slutligen — enligt punkt 2 d) i ovannämnda övergångsbestämmelser — att därest det i något fall skulle befinnas, att den skattskyldige eller någon, som står honom nära, vidtagit åtgärd för att skattskyldig skall kunna tillgodoräkna sig ett högre anskaffningsvärde än som synes rimligt, och det kan antagas att detta skett för att åt någon av dem bereda obehörig förmån i beskattningsavseende, anskaffningsvärdet skall i skälig mån jämkas. Jämkning bör sålunda ske t. ex. om den skattskyldige i sådant syfte, som nyss sagts, i betydande utsträckning köpt inventarier i andra hand.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

b) för skattskyldig, som redan tillämpar bokföringsmässig redovisning.

Nedan upptagna värden å djur skola — i enlighet med bestämmelserna i punkt 1 tolfte stycket av anvisningarna till 41 § kommunalskattelagen — ligga till grund för värdesättningen av djur vid *utgången* av beskattningsår, för vilket taxering sker år 1959. (Om räkenskapsåret gått till ända före den 25 november 1958 tillämpas dock de av riksskattenämnden tidigare fastställda, i meddelande nr 6/1957 upptagna värdena å djur.) De nedan upptagna värdena å djur skola i vissa fall tillämpas även med avseende å 1960 års taxering, nämligen då räkenskapsåret går till ända före den dag (hösten 1959), per vilken riksskattenämnden fastställer nya värden med ledning av genomsnittspriserna under tiden den 1 oktober 1958—30 september 1959.

Värdena äro minimivärden, vilka icke få underskridas, såvida icke särskilda förhållanden därtill föranleda. Sådana särskilda förhållanden kunna anses föreligga om den skattskyldige kan visa, att djurbeståndet i sin helhet har lägre värde än det som skulle framkomma om minimivärdena tillämpades, t. ex. då det verkliga värdet till följd av kreatursssjukdom eller annan liknande orsak ligger under minimivärdet. — Beträffande sådana djur, exempelvis dyrbarare avelsdjur, å vilka riksskattenämnden icke fastställt värden, må värdet icke upptagas lägre än till allmänna saluvärdet, reducerat med 20 procent.

VÄRDEN Å DJUR

(värdena avse kastningssjukefria och reaktionsfria djur)

Hästar

Draghästar 4—7 år,
tyngre ..... 1.610—2.380 kr
lättare ..... 1.480—1.880 »

För Norrland jämte Kopparbergs och Värmlands län beräknas 200 à 300 kr högre pris.

Äldre hästar, över 15 år, värderas till 750—1.050 kronor.

För draghästar fr. o. m. det åttonde t. o. m. det femtonde levnadsåret bör värdet för varje år nedsättas med en åttondel av skillnaden mellan yngre och äldre hästars värde.

För *unghästar* upptages värdet till följande procent av värdet å motsvarande klass av 4—7-åringar:

Föl ..... 25 %
Ett-åringar.. ..... 45 %
Två-åringar ..... 70 %
Tre-åringar ..... 90 %

Svin

Smågrisar	< 2 mån.	35— 50 kr
Gödsvin	2—4 »	50— 70 »
»	4—6 »	120—140 »
»	> 6 »	200—220 »
» per kg levande vikt		2:09 »

Värdet å *tackor* upptages till 85 à 100 kronor för mindre, 100 à 130 kronor för medelstora samt 130 à 150 kronor för större raser.

Värdet å *höns* upptages till 3 à 4 kronor per styck.

Värdet å *bisamhällen* (med kupa) upptages till 40 kronor per styck.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

Nötkreatur, kronor per ko, vid olika levande vikt och mjölkavkastning.

	Levande vikt,	Avkastning per ko och år, kg 4 %-ig mjölk			
	kg.	2.000	3.000	4.000	5.000
Yngre kor (upp till 7 år)	300	590	700	810	920
	400	740	830	920	1.010
	500	880	960	1.030	1.100
	600	1.030	1.090	1.140	1.200
Äldre kor (över 7 år)	300	470	590	710	830
	400	630	730	830	930
	500	790	870	950	1.030
	600	950	1.010	1.070	1.130

Ungnöt	Åldersklass	Värde i % av medelvärde å yngre kor
Kvigor	> 2½ år	100
	2—2½ »	90
	1½—2 »	75
	1—1½ »	60
	9—12 mån.	45
	6—9 »	35
Kvigkalvar	4—6 »	25
	2—4 »	17
	< 2 »	10

VÄRDEN Å INVENTARIER

I. Lantbrukstraktorer.

Fabrikat och modell	Max. eff. på remsk. hk.	Bränsle	Standard-utrustning[1]	Värde kronor
1	2	3	4	5
Bolinder-Munktell och Volvo:				
BM, T 425	21—29	bensin	c d e	6.230
» » 24	24—25	fotogen	c d e	7.070
» » 25	26—28	bensin	c d e	7.070
» » 230	27—28	diesel	e	8.150
» » 31	35—37	fotogen	e	8.740
» » 32	42—48	bensin	e	8.740
» » 33	35—37	fotogen	e	8.740
» » 34	42—48	bensin	e	8.740
» » 35	38—40	diesel	e	11.250
» » 36	38—40	»	e	11.250
» » 55	49—53	»	d e	14.820
Case: S	26	fotogen	a c d e	8.820

[1] Standardutrustning: a = remskiva, b = belastningsvikter, c = hydr. lyft, d = kraftuttag, e = standardbelysning och självstart.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

1	2	3	4	5
David Brown:				
31 F	26	fotogen	a c d e	8.850
31 D	27	diesel	a c d e	10.110
31 B	32	bensin	a c d e	8.850
40 D	33—37	diesel	a c d e	11.890
50 D	44	diesel	a d e	14.820
Ferguson: se Massey-Ferguson				
Ford: Fordson Major	43	diesel	b e	9.270
G M W:				
25	25	fotogen	a c d e	8.210
35	35	»	a c d e	10.490
Hanomag:				
R 12	12	diesel	d e	5.300
R 24	24	»	d e	7.850
R 35	35	»	a d e	10.480
R 35/45	43	»	a d e	13.510
R 45	47	»	a d e	14.310
R 55	55	»	a d e	15.160
International Harvester:				
Int. B-250	28	diesel	c d e	9.790
Farmall D-430	28	»	c d e	10.110
» EMD-50	50	»	b d e	13.050
Super	50	»	d e	13.340
Farmall 400	48	»	c d e	20.010
Int. W-400 D	48	»	c d e	19.420
Lanz:				
Alldog	13	diesel	c d e	6.610
Bulldog D 2016	20	»	d e	7.500
» D 2816	28	»	d e	8.090
» D 4016	40	»	d e	12.160
M. A. N. 4 hj.-driven:				
4 NI B	30	diesel	d e	12.430
C 40 A—O	40	»	d e	13.280
4 R2 B	40	»	d e	14.900
4 S2 B	50	»	d e	19.750
Marshall: 70	70	diesel	a d e	19.760
Massey-Ferguson:				
MF-35-B	35	bensin	c d e	7.750
MF-35-F	30	fotogen	c d e	7.980
MF-35-D	35	diesel	c d e	9.610
MF-65	45	»	c d e	13.220
745	45	»	b d e	12.540
Nuffield:				
DM 4	39—48	diesel	e	10.410
3 DL	27—34	»	c d e	9.840
Oliver:				
Super 77 RC	46	diesel	e	13.580
Super 88 RC	56	»	e	16.090

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

1	2	3	4	5
Porsche:				
Junior	14—15	diesel	c d e	6.040
A 22	22—24	»	c d e	8.590
P 133	33—36	»	d e	9.390
Super	38—42	»	d e	10.150
Rola: X	20	bensin	a c d e	5.240
Steyr:				
80 A	15	diesel	a c d e	8.280
84	18	»	a c d e	8.360
180 A	30	»	a d e	10.260
182	36	»	a c d e	10.600
185	45	»	a c d e	17.400
280	60	»	a d e	21.510
Volvo: se Bolinder-Munktell				
Zetor:				
K	25	diesel	a c d e	9.730
A	25	»	a c d e	8.820
Super	43	»	a c d e	12.840
Willys Overland:				
CJ-5 jeepkaross	75	bensin	e	9.800
CJ-6 »	75	»	e	10.560

Om de traktorer, som skola värderas, äro försedda med utrustningsdetaljer i mindre eller större omfattning än som ovan angivits, skola värdena i motsvarande grad minskas eller ökas. Till ledning för sådan justering av värdena meddelas följande

Gränsvärden för vissa utrustningsdetaljer till traktorer:

Remskiva:	
för traktor upp till 30 hk	220
» » över 30 »	330
Belastningsvikter:	
fram	90
bak, för traktor upp till 30 hk	190
» » » över 30 »	390
Hydr. lyft:	
för traktor upp till 30 hk	780
» » över 30 »	950
Kraftuttag	180
Hytt	380
Järnhjul per par	710
Slirskydd (ej kedjor) per par:	
för traktor upp till 30 hk	300
» » över 30 »	610
Kedjor per par:	
standard	170— 310
special	330— 570

Halvbandsutrustning:	
lätt, monterad	2.280—2.740
enbart band	1.290
vanlig, monterad	3.190—4.560
enbart band	1.750—2.280
Draganordning:	
armédragkrok	170— 300
industridragkrok	80— 110
livab- och fribedrag	300— 340
Vakuumbromsutrustning:	
för traktor med dieselmotor	400— 590
» » » förgasarmotor	230
Strålkastare (redskapsbelysning)	40
Blinkers	40
Tim- och minuträknare	90

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

Gnistsläckare	60	Motorvärmare:	
Brandsläckningsaggregat	60	inkl. blåslampa	190
Traktorpresenning	60	elektrisk	70

II. Jordfräsar (trädgårdstraktorer).

Motorstyrka, hk	Arbetsbredd, m.	Värde kronor
1	2	3
2— 2,5	25—35	1.120—1.820
3— 6	40—50	2.360—3.420
7	50—60	3.570—3.800
8—10	60—70	3.650—4.100
9—10	90	4.640—4.940

Om de traktorer, som skola värderas, äro försedda med utrustningsdetaljer som nedan angivits, skola värdena i motsvarande grad ökas. Till ledning för sådan justering av värdena meddelas följande

Gränsvärden för vissa utrustningsdetaljer till jordfräsar:

Plog (kompl. med fästan. och påhängsvikt)	
för jordfräsar upp till 5 hk	180— 260
» » över 5 »	330— 500
Kultivator	500— 680
Hackverktyg	150— 300
Handelsgödselspridare	300
Såningsaggregat	190
Bepudringsaggregat	610— 680
Besprutningsaggregat	950—1.060
Slåtteraggregat	
för jordfräsar upp till 5 hk	340— 500
» » över 5 »	650— 840
Hjulvikter (per par)	110
Järnhjul (extra per par)	90— 180
Snöplog — schaktblad	130— 270
Transportvagn	
med fjädrar o. inb. broms 500—750 kg	870—1.280
enklare utförande	360— 470

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

III. Bogserade skördetröskor.

Fabrikat och typ	Skärvidd m.	Anm.	Värde kronor			
			Utan hjälpmotor		Med hjälpmotor	
			med säckuttag	med tank	med säckuttag	med tank
Aktiv 5′ M	1,50		7.280	8.480		
Claas "Junior"	1,50		7.960	9.100		
		med press	10.160	11.300		
"Super 500"	1,90		10.660	11.550		
		med press	12.690	13.580		
Dronningborg 5′	1,52	med efter-				
		rensverk	8.940	10.800		
Lanz MD 180	1,65		10.770	11.970		
		med press	12.800	14.000		
MD 14 Z	1,05		6.960			
		med press	8.320			
McCormick International B-64	1,85		9.200	10.160		
Munktell 5′ MST-52	1,52		7.110	8.260		
Saxonia 5′	1,52	med körnar-				
		sorterare	8.240			
Thermænius 5′ BT 45	1,50		7.560	8.760		
6′ BT 66	1,80		10.040	11.720	13.040	14.720

IV. Självgående skördetröskor.

Fabrikat och typ	Skärvidd m.	Anm.	Värde kr	
			med säckuttag	med tank
Aktiv 7′	2,10	VW-motor		22.400
Aktiv 8′	2,40	VW-motor		23.200
Claas	3,00	Bensinmotor	28.930	29.620
		D:o o. halmpress	30.930	31.620
		Dieselmotor	30.700	31.390
		D:o o. halmpress	32.700	33.390
Claas	2,10	Dieselmotor	23.010	
		D:o o. halmpress	23.880	
Lanz MD 260 S	2,40	Dieselmotor	27.880	28.360
Massey-Harris 630 5½′	1,60	Bensin, VW-motor	13.960	
Massey-Harris 630 S 6′	1,70		14.560	
Massey-Harris 780 8½′	2,55	Bensin	25.200	25.200
		Diesel	27.800	27.800
Massey-Harris 890 9½′	2,85	Bensin		28.200
		Diesel		30.800
Munktell 7½′ MST-751	2,25	Fotogen eller bensin	20.500	21.300
Munktell 8⅔′ MST-901	2,64	Dieselmotor	25.560	26.200
Thermænius ST 256	1,91	Diesel	15.200	
Thermænius ST 67	2,05	Bensin	23.120	24.000
Thermænius ST 68	2,36	Bensin	24.160	25.040
Thermænius ST 610	3,05	Diesel		28.080
Thermænius ST 612	3,56	Diesel		29.760

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

Om de skördetröskor, som skola värderas, äro försedda med utrustningsdetaljer m. m. som nedan angivits, skola värdena i motsvarande grad ökas. Till ledning för sådan justering av värdena meddelas följande

Gränsvärden för vissa utrustningsdetaljer till skördetröskor:

Halmskärare		
för bogs.	4—6′	1.450—1.710
påmonterad	4—5′	1.260—1.320
	6′	1.480
	7—8′	1.500—1.760
	9—12′	1.820—1.930
Halmpressar		
för bogs.	4—6′	3.600—3.800
påmonterad	5—7′	2.600—2.860
	8—12′	2.840—3.360
Pick-upp-apparat		640— 960
Roterande stråskiljare		480— 580
Torpedstråskiljare		60— 100
Kamhaspel i stället för vinghaspel (vanlig haspel)	5—10′	480— 800
Kamhaspel extra	5—7′	800—1.200

V. Övriga lantbruksmaskiner.

Plogar, harvar och hackor för traktor.		Värde kr
Plogar:		
Bärplog		
lätt enskärig	14—16″	590
tvåskärig	11—14″	860
vanlig enskärig	14—20″	800
tvåskärig	12—16″	1.060
treskärig	12″	1.540
tung tvåskärig	12—14″	1.390
Hjulplog		
vanlig enskärig	14—16″	900
tvåskärig	12—14″	1.600
tung tvåskärig	12—14″	2.460
treskärig	12—14″	2.790
Kantplogstativ		240
Tallriksplog		
för bogsering 3 tallr.	26″	2.360
4 »	26″	2.600
5 »	26″	2.920
för hydr. lyft 2 tallr.	26″	1.260
3 »	26″	1.560
Tallriksskumplog		
för bogs. 8 tallr.	22″	2.000
7—11 »	26″	2.520—2.920
för hydr. lyft 6—8 tallr.	21″	1.360—1.520
Tallriksredskap		
14 tallr.	23″	3.000
18 »	23″	3.440
Lättharvar:		
Ställbar lättharv		
per sekt. om 25 pinnar		120
» » » 30 »		130
Sicksackharv (100-pinn.-harv)		
lätt, per sekt. om 20 pinnar		35
tung, » » » 20 »		60
Ogräsharv		
med vinkelformade pinnar		
per sekt. om 15 pinnar		25
med mejselformade pinnar		
per sekt. om 18 pinnar		35
Långfingerharv för hydr. lyft		
med stödhjul: 60 pinnar	1 sekt.	430
80 »	3 »	570
90 »	6 »	800
utan » : 60 »	1 »	310
80 »	3 »	450
Myllningsharv för hydr. lyft		
120 pinnar	6 sekt.	420

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

Tunga harvar med stela pinnar:

Beteskulturharv	
5—7 armar	520— 620
Krokpinnharv	
för bogs.	
mycket tung per sekt. om 20 pinnar	130
medeltung per sekt. om 20 pinnar	90
hydr. lyft	
extra tung 40—60 pinnar 2—3 sekt.	540— 720
mycket tung 40—60 pinnar 2—3 sekt.	480— 600
medeltung 40—80 pinnar 2—4 sekt.	400— 640

Harvar med fjädrande pinnar:

Sladdharv	
för bogs. 13—39 pinnar	220— 610
» hydr. lyft 15—23 »	360— 540
Sladdfjäderharv för bogs.	
lätt per sekt. om 7—15 pinnar	140— 240
tung » » » 9—15 »	320— 410
Harvlyft	
enkel och lätt konstruktion	80
kraftig konstruktion	160
Automatdrag för bogs. harvar	300
Centrumdrag för hydr. lyft	160— 240
Sladdfjäderharv	
för hydr. lyft 13—23 pinnar	320— 420
14—22 »	360— 470

Kultivatorer:

Kultivator för bogs.	
1 sekt. 13—19 pinnar	830—1.020
2 » 25—34 »	1.820—2.110
tillägg för styvpinnutrustning	
8—14 pinnar	380— 650
15—19 »	740—1.000
Kultivator för bogs. mycket tung	
7—13 pinnar	1.490—1.670
Styvpinnkultivator för bogs.	
1 sekt. 8—12 pinnar	970—1.220
1 » 14 »	1.510
2 » 15—21 »	2.090—2.470
tillägg för kultivatorutrustning	
13—22 pinnar	250— 420
25—34 »	470— 640
tillägg för fjäderutrustning,	
16—28 pinnar	200— 360
30—42 »	380— 540
Kultivator för hydr. lyft	
med stödhjul 11—20 pinnar	550— 800
utan » 11—20 »	410— 630
tillägg för styvpinnutrustning	
7—13 pinnar	280— 520
Styvpinnkultivator för hydr. lyft	
7—13 pinnar	640—1.010
tillägg för kultivatorutrustning	
11—20 pinnar	190— 360
Spiralkultivator för hydr. lyft	
med stödhjul 13 pinnar	1.080
19 »	1.510
utan » 13 »	960
19 »	1.390

Harvar med roterande arbetsorgan:

Tallriksharv för bogs.	
lätt, 16 tallr. 16—18″	520
20—32 » 16—18″	790—1.060
tung, 24—32 » 18″	1.080—1.230
40 » 18″	1.620
40 » 22″	2.220
Tallriksharv för hydr. lyft	
2 sekt. 16—20 tallr.	790— 870
2 » vinkelställda 20—24 tallr.	1.000—1.080
Spadrullharv, 56 kniv.	770
Rotorkultivator (rotavator)	
för bogs.	
lätt, 1,4—1,7 m	2.480—2.720
1,8 »	3.520
tung, 1,3 »	3.400
1,5—1,8 »	4.160—4.880
för hydr. lyft	
lätt, 1,4 m	2.220
1,6—1,8 »	2.400—3.280
tung, 1,0 »	2.840
1,2—1,5 »	3.280—3.360

Hackredskap:

Traktorhacka	
för bogsering 6—9 rader	1.690—2.470
» hydr. lyft 5—7 »	1.090—1.270
för individuell radlyft för påhängshackor tillkommer	360
Universalredskap för potatisodling,	
med stödhjul 2—4 rader	590—1.060
utan » 2—4 »	530— 940

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

Universal hack- och kupredskap,	
med stödhjul 2—4 rader	410— 710
utan » 2—4 »	350— 590
Universal kupredskap,	
med stödhjul 2—4 rader	290— 490
utan » 2—4 »	230— 370
Potatiskupare för hydr. lyft	
skär 3 rader	300
tallr. 3—5 »	550— 860

Övriga jordbearbetningsredskap.

Hästplogar m. m.:

Hästplog	200
Skumplog, 2-skärig	300
Årder	100
Drillplog	65

Lätta harvar:

Ställbar lättharv	
per sekt. om 25 pinnar	120
» » » 30 »	130
Sicksackharv, lätt (100-pinn.-harv)	
per sekt. om 20 pinnar	35
Sicksackharv, tung	
per sekt. om 20 pinnar	60
Ogräsharv med vinkelformade pinnar	
per sekt. om 15 pinnar	25
Ogräsharv med mejselformade pinnar	
per sekt. om 28 pinnar	35
Nätharv	
trubbig 2,2—4,2 m	120— 240
mejselformad 2,2—4,2 m	180— 250

Tunga hästharvar med stela pinnar:

Beteskulturharv, 3—7 pinnar	140— 260
Krokpinnharv	
lätt, per sekt. om 20 pinnar	90
tung, » » » 20 »	130

Hästharvar med fjädrande pinnar:

Sladdfjäderharv, 7—15 pinnar	120— 220
Kultivator, 7—15 rader	160— 290

Hästharvar med roterande arbetsorgan:

Tallriksharv, 6—12 tallr.	330— 500
Rullharv och spadrullharv, 5—14 kniv.	110— 250

Sladdar och vältar:

Sladd, 3 m	160
Betongvält för traktor	
diam. 0,65 m, 2.000—2.900 kg	940—1.170
» 0,75 » 2.800 »	1.080
Ringvält för häst och traktor	
per sekt. om ca 30 ring.	220
Cambridgevält för häst och traktor	
en sekt., 19—47 ring.	220— 510
tre » 57—123 »	710—1.540
Cambridgevält för traktor, tung	
tre sekt., 87—99 ring.	1.450—1.600
Knastervält (kuggvält)	
tre sekt., 30 ring.	1.400

Hackredskap:

Hästhacka	
enradig	90
två- eller flerradig,	
lätt, 2,0—3,5 rader	270— 340
tung, 2,0—5,0 »	480— 720
Universalredskap för potatisodling	
för häst, 2 rader	680
Universal kupredskap	
för häst, 2 rader	410
Mullskopor för häst	80— 160
Mullskopor för traktor, 180—300 l.	300— 520

Radsåningsmaskiner.

Radsåningsmaskin för häst, lätt	
11—15 bill.	610— 710
Radsåningsmaskin för häst o. traktor	
raka 13—25 bill.	840—1.470
släp 13—25 »	890—1.570
skiv 13—19 »	1.280—1.910
Förställare till dito	290
Frösåningsaggregat till dito	180
Spårluckrare för traktorhjulen	140
Markör	140
Tillsatsharv 2,7—4,0 m	170— 250

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

Radsåningsmaskin för traktor		
för bogsering, raka	21—31 bill.	2.640—3.440
släp	21—31 »	2.720—3.520
skiv	21—31 »	3.040—4.060
för hydr. lyft, släp	19—23 »	1.750—1.980
Frösåningsaggregat till dito		280

Övriga maskiner och redskap

för sådd, spridning m. m.

Frösåningsmaskin		
för handkraft, på kärra		230
med vev eller stråke		20
Frösånings- och uttunningsmaskin		
traktor, 6—9 rader		2.260—3.040
Uttunningsaggregat till dito		340— 480
Potatissättningsmaskin för häst		
1—2 rader		620—1.080
Potatissättningsmaskin för traktor		
för bogsering, 2—3 rader		1.020—1.600
för gummihjul tillkommer		240
för hydr. lyft, 2—3 rader		1.000—1.640
Planteringsmaskin för hydr. lyft		
för plantor,	2—4 rader	1.120—2.240
» potatis,	2—4 »	960—1.920
komb. pot. o. plant.,	2—4 »	1.560—3.120
för sticklingar,	2—4 »	1.170—2.340
Planteringsmaskin för bogsering		
för plantor,	2 rader	1.140
» potatis,	2 »	980
komb. pot. o. plant.	2 »	1.580

För gödselspridning:

Handelsgödselspridare, bredspridare		
för häst (järnhjul)		
2,0—2,5 m		640— 720
3,0—3,8 m		1.070—1.420
för häst och traktor (gummihj.)		
2,0—3,0 m		1.110—1.480
3,7 m		2.070
för traktor (gummihjul)		
3,8—4,8 m		2.480—3.010
Handelsgödselspridare, rotationsspridare		
en roterande skiva	150—250 kg	460— 640
två » skivor	250—400 »	1.000—1.080
Komb. radsåningsmaskin och handelsgödselspridare		
raka	12—15 bill.	1.840—2.220
släp	12—15 »	1.900—2.410
dub. skiv	12—15 »	2.150—2.670
Stallgödselspridare för häst		
5—12 hl		650— 800
16 »		1.180
Stallgödselspridare för traktor		
ej direktdriven	12—16 hl	1.340—1.640
	20—30 »	1.680—2.080
direktdriven	30—35 »	2.360—2.600
	40 »	2.980
Gödselvattenpump exkl. motor		130
Gödselvattentunnor inkl. kran och bladspridare		
500— 800 l		170
1.000—3.000 l		220— 460
Spridningsaggregat till dito, 3 m		170
Urinmyllare		
för häst	7—9 bill.	220
» traktor	9 »	310

För bekämpning av ogräs, växtsjukdomar och skadedjur:

Ryggspruta och spruta för kontinuerlig handpumpning		160— 310
Körspruta för häst		
järnhjul,	300 l, 4 m	1.350
gummihjul,	500 l, 6—8 m	2.030—2.140
Traktordriven spruta, bogserad (lämplig för mindre och medelstora gårdar)		
500 l,	8 m	1.760
600 l,	8 m	2.200
800 l,	8—10 m	3.040
D:o (lämplig för större gårdar och maskinstationer)		
800—1.000 l,	8—10 m	4.000—5.600
Traktordriven spruta, monterad på traktorn		820
exkl. tank, lämplig för plåtfat		
300—600 l,	6—8 m	1.120—2.080
Motorspruta (pumpen driven av särskild motor)		
ryggburen		880—1.200
handdragen och bogserad med		
1,2—3,0 hk motor		1.910—2.000
5,0—6,0 » »		3.920
Pudersprídare		
handdriven		80
hästdragen		520
traktordriven		560— 960
för avgasningsrör		130

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

Betningsapparat
- för handdrift 50—100 kg ..... 80— 240
- » motordrift 100 » 340

Tröskverk.

Dubbelrensande tröskverk (inkl. boss- och returfl.)
- transportabelt 4½′ 13.440
- » 4′ 12.640
- » 3½′ 11.280
- » 3′ 10.000
- » 2½′ 8.400

Dubbelrensande tröskverk
- transportabelt 500—700 mm .... 3.680—4.320
- stationärt 500—700 » .... 2.560—3.040

Tröskverk av mindre (enklare) typ
- dubbelrensande,
  - transportabelt 500—700 mm .. 2.400—3.040
  - stationärt 500—700 » .. 1.760—2.400
- enkelrensande,
  - transportabelt 500—600 » .. 1.760—2.160
  - stationärt 500—600 » .. 1.280—1.520

Bossfläkt (inkl. 10 m rör) 500
Fläktrör till dito per m 10
Självmatare 1.200
Dammfläkt ..... 480— 800
Fläktrör till dito per m ..... 12— 16
Returfläkt 320

Övriga maskiner och redskap för skörd, rensning m. m.

För höskörd och ensilering:

Slåttermaskin för häst
- 3½—4′ 720
- 4½—6′ ..... 880— 960

Traktorslåttermaskin
- med ett eller två hjul 6—7′ .. 1.200—1.360
- monterad på traktorn 4½—6′ .. 800—1.040

Hövändare, gaffel 740
» cylinder 660
Hjulräfsa
- för häst, 24—36 pinnar 440
- » traktor 520

Släpräfsa
- för häst 150
- » traktor 420

Kombinerad sidräfsa och hövändare
- direktdriven 2,5 m ..... 1.600—1.920
- fingerhjulsräfsa,
  - frontmonterad 4—6 tallr. 1.080—1.420
  - bakmonterad 6—7 » 1.790—1.960
  - för 3-punkts lyft 4 » 1.160

Ärtbalk med strängläggare
- för slåttermaskin 5—6′ ..... 300— 340

Kortgrässamlare med haspel 290
Färdigbyggda höhässjor ..... 25— 50
Stånghässjor per golv 8
Krakstör, hässjestör, per 100 st .. 80
Slåtterlastare för montering på bindare 440
Slåtterlastare, bogserad efter traktor
- markdriven, exkl. foderskärare 2.400—2.560
- direktdriven, » » 3.110
- » inkl. » 4.160

Pickuppressar
- lättpressar ..... 5.200—6.000
- hårdpressar ..... 7.200—8.000

För sädesskörd:

Skördeapparat till slåttermaskiner
- självavläggande 230
- handavläggande 100

Självbindare för häst och traktor
- lätt modell, järnhjul,
  - vinghaspel 4½—6′ ..... 2.240—2.400
  - stavhaspel 4½—5′ ..... 2.640—2.720
- lätt modell, gummihjul,
  - vinghaspel 4½—6′ ..... 2.520—2.640
  - stavhaspel 4½—5′ ..... 2.920—2.960
- tung modell, järnhjul,
  - vinghaspel 5—6′ ..... 3.040—3.120
  - stavhaspel 5—6′ ..... 3.280—3.360
- tung modell, gummihjul,
  - vinghaspel 5—6′ ..... 3.240—3.280
  - stavhaspel 5—6′ ..... 3.480—3.560

Självbindare för traktor, direktdriven
- lätt modell, gummihjul,
  - vinghaspel 5—6′ ..... 3.200—3.280
  - stavhaspel 5′ 3.520
- tung modell, gummihjul,
  - vinghaspel 6—7′ ..... 3.760—3.920
  - stavhaspel 6—7′ ..... 4.400—4.560

Förställare till bindare 200
Kärvsamlare 140
Torpedstråskiljare 90
Roterande stråskiljare 640

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

För spannmålsrensning:

Kastmaskin och fläktharpa (snäck, spindel och spiral)	320
Stigluft	1.440
Triör	650
Körnare	280
Snabbrensmaskin-Aspiratör, skördetröskad spannmål	
kap. 3—5 ton/tim	
med såll	740
» körnare	960
» » m. påbyggd motor	1.200
kap. 5—8 ton/tim	
med såll	1.420
» » med påbyggd motor	1.760
för dammfläkt med 10 m rör tillkommer	700
kap. 7—12 ton/tim med såll	2.380

För potatis- och rotfruktsskörd:

Potatisupptagningsmaskin, kasthjulsmaskin	
bogserad, för häst	640
» traktor	700
direktdriven	720—1.200
Strängläggare till dito	250
Kastgaller till dito	45
Sållhjulsupptagare	2.120
Halvautomatisk potatisupptagningsmaskin (utan lastanordning)	
1-radig, lätt (300—400 kg)	1.880—3.120
» tung (500—700 »)	2.400—4.480
2-radig	3.200—5.100
Helautomatisk potatisupptagningsmaskin (med lastningselevator)	
lätt (600—1.200 kg)	4.800—6.960
tung (1.350—1.890 »)	7.600—9.800
Blastkrossare för hydr. lyft	
med gummihjul	1.520
utan »	1.340
Potatissorterare	
för handkraft	200
» motordrift	280— 480
Elevator till sorterare	
mindre typ	330
större »	600
Kålrotsupptagare	
för hydr. lyft, 2 rader	630
Betlyftare och betlossare	
3-radig, enkel	240— 400
3—4 rader	740— 940
Betupptagningsmaskin, 1-radig	1.170
Betblastningsmaskin, »	900
Betskördemaskin	
trepunktsburen,	
direktdriven, enmansbetjänad	5.860
bogserad,	
direktdriven, enmansbetjänad	9.040
» tvåmansbetjänad	6.320
Betlastare	
komb. för betor, potatis o. s. v.	1.540
lastar betorna från högar eller strängar	5.680
Betblastlastare	
avsedd för betblast och grönfoder	2.680

Vagnar, kärror, kälkar och slädar.

Vagn med järnskodda hjul, för häst	
0,5—3,0 ton	400— 800
Vagn med gummihjul, för häst och	
traktor exkl. flak, 2,5—4,0 ton	800—1.090
Flak till dito	240— 360
Kärra för häst	
järnhjul	300
gummihjul	640
Traktorkärra inkl. flak	
utan broms 2,0—3,5 ton	1.120—1.480
med » 2,0—3,5 »	1.230—1.590
» » o. 3-vägs tipp 3,5 »	2.270
Medar till dito	280
Traktorkärra inkl. flak och broms	
utan tipp 4,0—6,0 ton	1.810—2.850
med 3-vägs tipp 4,0—6,0 »	3.130—4.180
Direktdriven 2-axlad vagn, inkl. hydr. broms, exkl. flak	
7,5 ton, 4 hjul	7.350
12,0 » 6 » boggie-anordning	9.060
15,0 » 8 » » » 2 st	12.240
Direktdriven 1-axlad vagn, inkl. hydr. broms, exkl. flak	
2,2 ton, 2 hjul	3.580
3,5 » 2 »	4.480
7,8 » 4 » boggie-anordning	8.020
Flak till dito 3,0—10,0 ton	410— 640
Släpkärra till personbil	720
Lunn (-släp) kälke för häst	190
gummihjul med fästbeslag till dito	140

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

Arbetskälkar (doning) för häst	
fram- och bakkälke, kompl.	320
Lunnkälke för traktor, kompl.	
exkl. hjul	320— 480
inkl. »	400— 640
Påhängsdoning, kompl. med kälke	
och lastram, utan stöttor	1.040—1.120
laststöttor per sats (4 st)	
60 cm	130
120 » 2-delad	190
lastkran att monteras på ramen	1.200
Traktordoning, kompl. med fram-	
och bakkälke	960—1.520
laststöttor per sats	140— 260
Kombinerad vinter- och sommardo-	
ning	
lastram med bankar och stöttor,	
boggie- enkel montage, kompl.,	
stand. dragstång, exkl. bromsar	
lastkap. 5 ton	2.630
kälkutrustning	480
lastkap. 6 ton	3.760
kälkutrustning	570
dito med dubbelmontage på boggie	
lastkap. 10 ton	5.040
kälkutrustning	660
specialdrag	510
mek. bromsar	240
timmerlastare med blockmast ..	1.480
Släpsax (timmerkörsax)	160
Skotakja	670
Släpreden av stål	470— 760

Motorer.

Elmotor, trefas, kompl. med 10 m sladd	
helkapslad, mantelkyld,	
u. startapp. 1,0— 2,0 hk	210— 270
m. » 3,5— 8,0 »	410— 660
10,0—20,0 »	860—1.460
25,0—35,0 »	1.800—2.210
droppvattenskyddad,	
m. startapp. 10,0—20,0 »	770—1.280
25,0—40,0 »	1.520—1.960
Förbränningsmotor	
2,0—2,5 hk	240
3,0—5,0 »	530— 610
7,0—9,0 »	640— 690
Dieselmotor	
11,5 hk	2.640
23,0 »	3.440
35,0 »	5.360
46,0 »	6.560

Övriga lösa inventarier i jordbruket.

Lastaggregat för traktor:

Frontmonterad lastapparat	
lyftkap. ca 400 kg	880—1.200
» 500— 900 »	1.040—1.840
» 1.000—1.500 »	3.520—5.280
Gödselgrep	240— 360
Grusskopa under 300 l	260— 360
över 300 l	400— 600
Högrep	580— 740
Snö- och koksskopa under 600 l	380— 520
750—1.000 l	540— 680
Betgrep	710
Diagonalplog	640— 780
Bakmonterad lastapparat för mont.	
på traktorns hydr. lyft, inkl. göd-	
selgrep	340— 540
Grusskopa till dito	60
Vinsch (kompl.)	
frontmonterad 1-tons	1.740—1.870
» 3-tons	3.010
Transportbox för traktor	140

Inventarier för foderberedning:

Silopress	
linneväv, diam.: 2,5—6,0	180— 600
plast, » : 2,5—6,0	210— 470
Foderfördelare	
handmanövrerad	240
automatisk	920
Syraspridare för ensilering	320
Spridare för ensileringssalt	280
Hammarkvarn (exkl. motor)	
utan fläkt 0,2—0,6 ton	610— 760
med » 0,6—1,2 »	1.570—2.320
» » 1,4—4,0 »	3.830—4.300
Gröpkvarn (exkl. motor)	
stående stenar, 500—1.000 mm ..	500—1.110
liggande » 500— 700 » ..	660—1.000
Sädeskross (exkl. motor)	610
Foderblandare	
500—1.000 kg	1.120—1.450
1.500 »	2.080
Stråskärmaskin (hackelsemaskin)	
lägre kapacitet: för handkraft ..	220
» eldrift	470

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

Stråskärmaskin (hö-, halm-, ensilage- och grönfoderhack)	
högre kapacitet:	
utan egen fläkt	480— 800
med » » enkel konstr.	960—1.280
kraftig »	1.920—2.400
Transportanordning till dito	160— 320
Foderpress	
handpress	540
självbindande,	
1.200×350 mm, knytapp. 2, f. tröskv. 3½—4′	5.920
1.100×350 mm, knytapp. 1—2, f. tröskv. 3—3½′	5.280—5.520
1.100×280 mm, knytapp. 1—2, f. tröskv. 2½—3½′	4.400—4.800
1.000×275 mm, knytapp. 1, f. tröskv. 700 mm	3.240
850×275 mm, knytapp. 1, f. tröskv. 600 mm	3.080
tillägg för gummihjul	560
påbyggnadspressar för tröskv. 3½—4′	4.280
Pickuppress se sid. R 61	
Rotfruktsskärare o. rotfruktsrivare	
för handkraft	30— 100
» eldrift	200
Lågtryckspanna (inkl. pump)	
eldyta 0,75—1,1 m²	380— 470
» 1,7 —2,2 »	820—1.000
» 3,2 »	1.770
Foderkokare 160—400 lit.	320— 470
Vattenvärmare	
rostfri 75—200 lit.	220— 340
koppar 75—200 »	150— 280

Inventarier för transport av foder m. m.:

Halmfläkt, lös (exkl. motor)	
till 500—600 mm tröskverk	350
» 700 mm—2½′	550
» 3—3½′	620
Fläktrör till dito, per m.	15
Injektorfläkt, lös (exkl. motor)	
med 550 mm rör	620
» 600 » »	780
Fläktrör till dito	
diam.: 550 mm, per m	25
600 » » »	30
Spannmålsfläkt	
fristående med 150—180 mm rör	380— 460
225 » »	640
komplett med motor och kärra med 150—180 mm rör	860—1.040
225 » »	1.400
Fläktrör till dito, per m	11
Skruvtransportör (exkl. motor)	
diam. 4″, längd 4—10 m	240— 480
» 6″, » 4—10 »	540—1.160
Påfyllningstratt till dito	120
Hö-, halm- och kärvtransportör	
exkl. motor, 10 m	1.110
pris per m för längre eller kortare transportör	70
Grönfodertransportör	
exkl. motor, 10 m	860
pris per m för längre eller kortare transportör	70
Säcklastare utan elevator, för hydr. lyft	120— 260
Säcklastare med elevator, exkl. motor 3,5—5 m	800—1.210
Säcklyftare	80
Säckhållare	50
Hissvåg 1,5—3,0 ton	250— 550
Hissblock, löst 300—5.000 kg	110— 600

Kärror:

Skottkärra, gummihjul	
vanlig, 110 l	80
specialkärra med stödhjul, 150—200 l	150
Transportkärra (kan kopplas på cykel)	120
Säckkärra	
magasinkärra	65
fältkärra	120
Taggtrådskärra	60

Div. för djurskötsel:

Sele	140
Verkstol	240

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

Mjölkmaskinsaggregat (för användning på betesmark och i ladugård)	
med elmotor	360— 440
» förbränningsmotor	560— 720
Mjölkmaskin, kompl. med spann av aluminium	280
» rostfritt stål	340
Mjölkkylningsaggregat, löst	65
Diskapparat	100— 200
Klippapparat, vakuum drift	
kosax	110
fårsax	170
ko- och fårsax	190
Klippapparat, eldrift	190
Ryktapparat	
vakuum drift	90
eldrift	400
Doppvärmare, för mjölk till 40- och 50 l flaskor	75
Kreatursvåg (skjutviktskonstr.)	
kap.: 1.000—1.300 kg	1.600
Elstängselapparat	180
Vattenho, lös 200—500 l	65— 150
Äggkläckningsmaskin (el. uppv.)	
125— 500 ägg	300— 550
2.000—10.000 »	1.920—4.160
Startbatteri (helt av metall)	
200—1.000 kyckl.	140— 660
Kallbatteri (av järn och plåt)	
100—500 kyckl.	120— 540
Kallbatteri med autom. utgödsling	
4—10 st, 4 våningar (100 kyckl. per våning)	1.360—2.800
4—10 st, 5 våningar (100 kyckl. per våning)	1.550—3.280
Värprede, löst, per fack	6
Kullhus	150
Fodertråg för höns, löst 2 m	30
Vattentråg för höns, löst 2 m	40
Svinbur, av stål, hopfällbar	180
Svinvåg (viktförmåga 300 kg)	390
Svinfoderautomat 30—300 l	80— 270

Div. för jordbruket m. m.:

Farmaggregat 1.000—6.000 l	280— 760
Stubbrytare	270— 460
Störvässare (bark- och spetsningsmaskin)	280
Jordborrmaskin för hydr. lyft, exkl. borr	670
Borr till dito 3″—12″	60— 150
Täckdikningsplog	
för bogsering	800
» hydr. lyft	1.100
direktdriven	3.200
Dikningsmaskin, direktdriven	
två gummihjul, vikt 1.100 kg	6.780
Slipstensaggregat för	
handdrift	120
motordrift	240
Snöplog (för häst) med järnbeslag	320
Spetssnöplog för traktor, kompl. med påskjutningsbom, fästjärn och enkelverkande hydraulcylinder för traktor	
20—30 hk	1.280
30—40 »	1.440
50 »	1.600
Diagonalplog och schaktblad, kompl. med ram	
lätt, bredd 200 cm, för traktor 20—30 hk	790
lätt, bredd 230 cm, för traktor 30—40 hk	1.160
tung, bredd 210 cm, för traktor 20—30 hk	1.260
tung, bredd 230 cm, för traktor 30—40 hk	1.420
tung, bredd 230 cm, för traktor 50 hk	1.580
Snövinge, per st	50
Vägskrapa, kompl. med kantskär bredd 200—240 cm	660— 820
Decimalvåg inkl. vikter	200
Automatisk spannmålsvåg	640
Fuktighetsmätare för spannmål	230
Fuktighetsmätare för grönfoder inkl. torkugn	310
Presenning, per m^2	6
Luftkompressor, mindre typ för gummiringar, inkl. 5 m gummislang	130
inkl. motor och utjämningstank	390
» » helautomatisk	560
Gårdspump-Traktorpump, att monteras på traktorns kraftuttag	320— 560
Brandsläckningsapparat	
kolsyresläckare	65
kolsyresnösläckare	100— 410

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

Bevattningsanläggningar:

Snabbkoppling 250 m, 56 mm diam, 2 spridare samt pump 200 l/min, exkl. motor	3.200
Snabbkoppling 600 m med 87 mm diam. plus 400 m med 60 mm diam., 14 spridare, pump 700 l/min exkl. motor	9.600

Invallningsanläggningar:

Kompl. med motor	
500-1.000 l/min 1,5—2 hk elmotor	1.680
2.800 » 5 » »	2.800
9.000 » 7 » »	4.000
250 l/sek 10 » »	5.200

Specialinventarier för smide och snickeri:

Skruvstycke	60
Städ	80
Fältässja	120— 160
Järnsvarv	1.600
Träsvarv	1.040
Borrmaskin, lös, eldriven	230
Stativ till borrmaskin	100
Gängmaskin	50
Svetsaggregat	
för eldrift	640
» gas	340
transportkärra	200— 320
behållare	320
Fast avbitare	240
Trycksmörjningsaggregat	120
Laddningsaggregat	140
Likriktare	140
Bandsåg	640— 800
Cirkelsåg (enkel klyvsåg)	320
Hyvelbänk	160
Hyvelmaskin	800
Spånklyv	360
Domkraft	
mekanisk 1 — 4,5 ton	12— 35
hydr. 1,5—15,0 »	40— 130
Domkraft med dubbel bromsanordning 1,5—20,0 ton	120— 420

Torkanläggningar, transportanordningar och silos:

Varmluftstork kompl. med panna	
kap.: 0,5 ton/tim	6.000— 7.200
1,0 ton/tim	7.200— 9.600
1,5 »	8.800—11.200
2,0 »	12.000—14.400
2,5 »	14.400—16.800
3,0 »	16.800—19.200
4,0 »	20.000—23.200
Spannmålselevator	
6— 8 ton/tim, längd 6—15 m	1.000—1.490
10—12 » » 6—15 »	1.040—1.670
15—20 » » 6—15 »	1.260—2.100
25—30 » » 6—15 »	1.360—2.360
Fläktar för planbottentork inkl. direktkoppl. motor,	
diam.: 80 mm	680
90 »	980
100 »	1.260
Spannmålssilo	
per säck	4— 8
eller per kbm	30— 60
Löpvagnshiss, exkl. motor,	
per 100 kg	85
Släphiss, exkl. motor	400— 800
Silo för ensilage	
gropsilo per m^3	15
tornsilo av trä och aluminium	
per m^3	25
tornsilo av betong per m^3	40

Hydroforer:

Hydroforanläggning inkl. elmotor och pump	
300 l	700
500 »	890
750 »	1.020
1.000 »	1.230

Mekaniska anläggningar i djurstall.

Mjölkningsmaskinsanläggning kompl. inkl. montering	
1 maskin 1— 8 kor	790— 850
2 » 9—18 »	1.300—1.400
2 » 20—30 »	1.620—1.780
3 » 30—40 »	2.060—2.220
4 » 40—50 »	2.500—2.660
maskin i anläggn. av aluminium	270
Releaseranläggning med magnetisk tvångsstyrning, rostfria rör, vakuumsilkylare (300 l) och vakuumspolning:	

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

för 20 kor, 3 st mjölkningsorgan	6.400
för 30 kor, 3 st mjölkningsorgan	7.040
för 40 kor, 4 st mjölkningsorgan	8.000
Mjölkkylningsanläggning	
flatkylare	440— 550
turbinkylare 200 l/dygn	1.760
400 »	2.160
Elektrisk varmvattenberedare, inkl. montering	
öppet system 10— 15 l	230— 260
30— 80 »	340— 450
slutet system 30— 80 »	450— 510
110—150 »	560— 680
Utgödslingsanordning	
Halvautomatisk:	
med 8 m kulvert, 8 m yttertub, 1 hk elevatorspel samt fläkt	2.160
med 10 m kulvert, 10 m yttertub, 2 hk elevatorspel samt fläkt	2.660
tillkommer resp. avgår vid ändrad kulvert och tublängd kr per m	50
för 3 hk elevatorspel tillkommer	310
Helautomatisk:	
för 40 djur, 10 m kulvert, 10 m yttertub, 2 hk elevatorspel, 16 st skrapor samt 1 fläkt	5.250
för 2 hk skrapspel tillkommer	120
» 3 » elevatorspel »	310
» 60 djur, 16 m kulvert, 10 m yttertub, 2 hk elevatorspel, 24 st skrapor samt 1 fläkt	6.940
för 3 hk elevatorspel tillkommer	310
tillkommer resp. avgår vid ändrad kulv. el. tublängd	50
tillkommer resp. avgår vid ändrat antal skrapor	50

Inventarier i skogsbruket.

Vedkap	
utan motor	220
med påmonterad motor	560
Vedklyv	320
Komb. kap och klyv	
utan motor	680
med påmonterad motor	1.260
dito med transportanordning	1.420
Vedelevator	260
Motorsåg	
3,0—5,0 hk	800—1.360
6,0—7,0 »	1.120—1.600
Sågverk (utan klinga och motor)	
Enkelt kantverk:	
trästativ och handmatning, för 5—10 hk motor	960—1.280
trästativ och maskinmatning, för 5—10 hk motor	1.600—1.840
Dubbelt kantverk:	
trästativ och maskinmatning, för 30—40 hk motor	
sågrullar och mataraxel, glidlager	2.560—2.960
sågrullar och mataraxel, kullager	2.960—3.520
stålstativ och maskinmatning, för 30—40 hk motor	
sågrullar och mataraxel, kullager	3.760—4.480
Kant-, klyv- och husbehovssåg, för 20—30 hk	
sågrullar av stål på kullager	2.440
Cirkelsågklinga till dito	
600—1.200 mm	55— 330
Spånfläkt	220— 280
Slipmaskin med motor och slipskiva	400
Lastanordning för skogstransport	
Manuell lastanordning	
enkla bankar (knekt)	60— 80
hiss, manuell	110
Lastkran (monteras baktill på traktor eller framtill på vagn)	
hydr. kran, manuell insvängning	600—1.280
hydr. manövrering i såväl höjd som sidled,	
lyftkap. ca 900 kg	2.400—2.800
» » 1.000—2.500 »	3.920
Sidlastare	
hydr. driven, lyftkap. 400—700 kg	1.520—2.320

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

Inventarier för biodling.

Honungsslunga	
för större biodlare	260— 350
» mindre »	170

Inventarier för övrig verksamhet.

Stenröjningsredskap:

Stenröjningsmaskin, 10 ton kompl.	
med kompressor, tjälspett och	
sprängkista	11.440
kompressor	2.800—5.200
tjälspett	830
sprängkista	460
Bergborrmaskin	640

Betongblandare:

Stationär, exkl. motor, 150 l.	740
Transportabel, exkl. motor, 150 l,	
med järnhjul	880
» gummihjul	960
Tillägg för elmotor	360
» » bensinmotor	640

VI. Lastbilar.

Fabrikat och modell	Last-förmåga	Bränsle	Typ	Värde kr	Anm.
1	2	3	4	5	6
Austin					
A 303	3,0 ton	bensin	flakvagn	16.160	
			tipp »	18.480	
A 503	5,0 »	»	flakvagn	18.700	Till. för n-växel 1.520
			tipp »	20.960	» » » 1.520
A 503 D	5,5 »	diesel	flakvagn	25.160	Till. för n-växel 3.440
			tipp »	31.000	» » » 3.440
Bedford					
D 3 LC	3,0 ton	bensin	flakvagn	14.480	
			tipp »	16.000	
D 5 LC	5,0 »	»	flakvagn	16.160	Till. för n-växel 1.520
			tipp »	17.600	» » » 1.520
Chevrolet					
3803	2,0 ton	bensin	flakvagn	16.800	
4403	3,5 »	»	flakvagn	18.240	
			tipp »	20.000	
5703	5,0 »	»	flakvagn	24.000	Till. för n-växel 1.520
Ford					
F 350	2,0 ton	bensin	flakvagn	16.000	
F 600	4,5 »	»	flakvagn	20.000	
			tipp »	23.200	
F 700	5,5 »	»	flakvagn	24.000	Till. för n-växel 1.600
			tipp »	27.200	» » » 1.600
Opel					
330 S 30	1,0 ton	bensin	flakvagn	11.440	
330—38	2,0 »	»	flakvagn	12.000	

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38

1	2	3	4	5	6
Scania-Vabis					
L 5146	5,0 ton	diesel	flakvagn	33.720	Inkl. n-växel
			tipp »	35.960	» »
L 7546	6,0 »	»	flakvagn	48.640	Inkl. n-växel
			tipp »	51.040	» »
Volvo					
L 42013 Snabbe	3,0 ton	bensin	flakvagn	18.040	
L 43013 »	5,0 »	»	flakvagn	19.240	Till. för n-växel 1.000
			tipp »	21.480	» » » 1.000
L 37007 Brage	5,5 »	»	flakvagn	21.320	Till. för n-växel 1.400
			tipp »	23.360	» » » 1.400
L 37507 Starke	5,5 »	diesel	flakvagn	25.820	Till. för n-växel 1.400
			tipp »	27.940	» » » 1.400

(Stockholm den 25 november 1958)

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:38